

શ્રી પંચાયતી નિર્વાણી અભાડાના આચાર્ય મહામંદળેશ્વર ૧૦૦૮ પૂજ્યપાદ શ્રી સ્વામી વિશોકાનંદજી મહારાજશ્રીનું
શિવાનંદ આશ્રમમાં આગમન (તા. ૨૧-૪-૨૦૧૪)

ઈશ્વરીકૃપા માટે જાતને ખોલો

વરસાદમાં ઘણાં બધાં માટલાં બહાર પડ્યાં હોય, જેમાંનાં કેટલાંક ઊંધાં હોય અને કેટલાંક છતાં. હવે જ્યારે વરસાદ પડે ત્યારે જે માટલાં છતાં હશે, ઉધાડાં હશે તેમાં પાણી ભરાશે. જે અધખુલ્લાં હશે તેમાં થોડુંક પાણી ભરાશે અને જે સાવ ઊંધે મોઢે હશે તે તો ખાલીખમ જ રહેવાનાં.

આ જ રીતે તમારી જાતને તમે પોતે જ મુક્ત કરી શકો, બીજું કોઈ નહીં. જો આપણે આપણી જાતને પ્રભુ સમક્ષ ખુલ્લી મૂકી દઈએ તો ઈશ્વરીકૃપા વરસે છે અને આપણા જીવનને સાથક કરે છે, પરંતુ જો આપણે પ્રભુ સમક્ષ ખુલ્લા થવાની સ્થિતિએ પહોંચાન હોઈએ તો તેટલા અંશે સુખ-શાંતિ-આનંદ-પ્રકાશથી આપણે વંચિત રહીશું. આમ, મુખ્ય જવાબદારી સાધકની છે, પ્રભુની નહીં. તમે પોતે જ તમારા તારણહાર, મુક્તિદાતા બની શકો. ઈશ્વરીકૃપા સદાસર્વદા સુપ્રાપ્ય છે. એ કદી ઈનકાર નથી કરતી કે નથી કદી પીછેહઠ કરતી. આ હકીકત છે.

- સ્વામી શિવાનંદ

Print Vision

યોગ, સ્વાસ્થ્ય અને નૈતિક જીવન મૂલ્યોનું માસિક

દિવ્ય

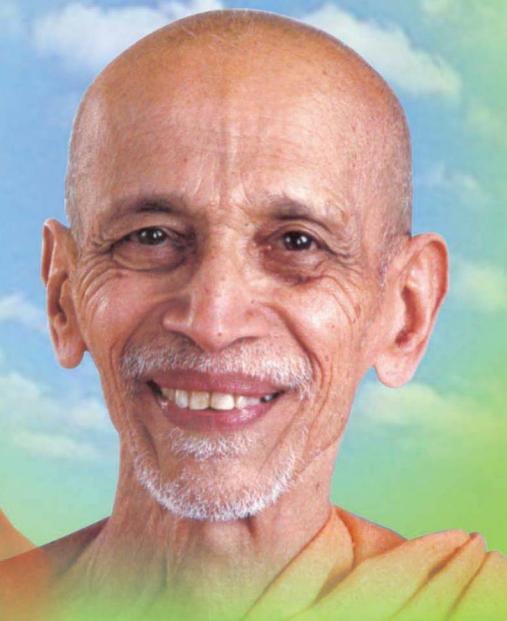
જીવન

વાર્ષિક લવાજમ : રૂ. ૧૫૦/- • વર્ષ - ૧૧, અંક - ૪ મે - ૨૦૧૪

Postal Registration No. GAMC 1417/2012-2014 Valid up to 31-12-2014 RNI No. GUJGUJ/2003/15738
Published on 4th of every month and Posted on 5th of every month at PSO, Ahmedabad-2. Annual Subscription Rs.150/-

શ્રીશ્રી અષ્ટલક્ષ્મી-આદિશક્તિપીઠાનો ચતુર્દશ પાટોત્સવ (તા. ૨૬-૪-૨૦૧૪)

ઐક્ટય

વિશ્વમાં એક જ જાત છે અને તે છે માનવતા, એક જ ધર્મ છે અને તે પ્રેમધર્મ. એક જ આદેશ છે અને તે છે સત્ય આચરણનો. વિશ્વમાં એક જ કાયદો છે અને તે છે કાર્યકારણનો નિયમ. વિશ્વમાં એક જ ભાષા છે અને તે છે હદ્યની ભાષા અથવા મૌન. સર્વ જીવો એક જ છે. આ જગત એક ઘર છે અને બધા જ એક જ કુટુંબના સભ્યો છે. સમસ્ત જગત એક પૂર્ણ રચના છે. એનાથી કોઈ માનવી સ્વતંત્ર નથી. મનુષ્ય પોતે પોતાની જાતને અલગ કરી દુઃખી થાય છે. જુદાઈ એટલે મૃત્યુ. એકતા એ જ અમરતા. મનુષ્યને મનુષ્યથી જુદી પાડતી સીમાઓ તોડો. સ્વાભાવિક પૂર્વગ્રહોનો નાશ કરો.

- સ્વામી શિવાનંદ

૧૧ મા ડિવિઝન આમી કેન્ટોન્મેન્ટના કેમ્પના હનુમાનજીનો
ઉપોસ્મો પ્રાકટ્યોત્સવ, ઉપો કિલોની 'કેક'નું પૂજ્ય સ્વામીજી
દ્વારા બ્રહ્મપર્ણા (તા. ૧૫-૪-૨૦૧૪)

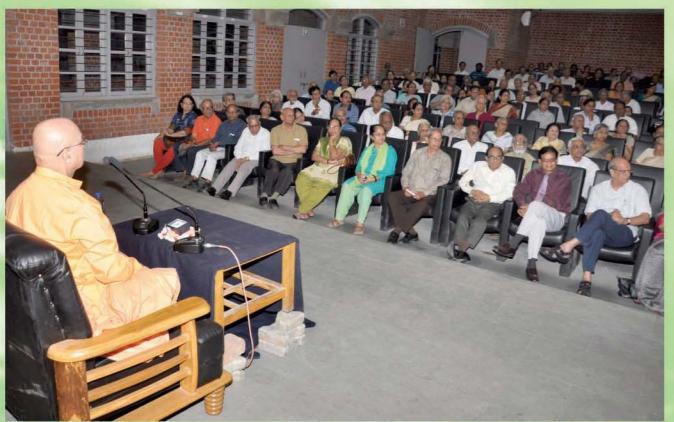
શ્રી શ્રી તિરુપતિ બાળજીનો ઉમ્ભો બ્રહ્મોત્સવ,
(છારોડી) (તા. ૧૮-૪-૨૦૧૪)

રોટરી મેટ્રો, અમદાવાદ (સ્પોર્ટ્સ કલબ) ખાતે પૂજ્ય
સ્વામીજીનું ઉદ્ઘોષન "રોટરી ધર્મ" (તા. ૧૭-૪-૨૦૧૪)

શિવાનંદ આશ્રમમાં સ્વૈચ્છિક રક્તદાન શિબિરમાં
૭૨ લોકોએ રક્તદાન કર્યું. (તા. ૨૭-૪-૨૦૧૪)

શ્રી સુરેન ચોકસી સ્મૃતિ વ્યાખ્યાન, ફેકટી ઓફ મેનેજમેન્ટ,
એમ. એસ. યુનિવર્સિટી, વડોદરા (તા. ૧૨-૪-૨૦૧૪)

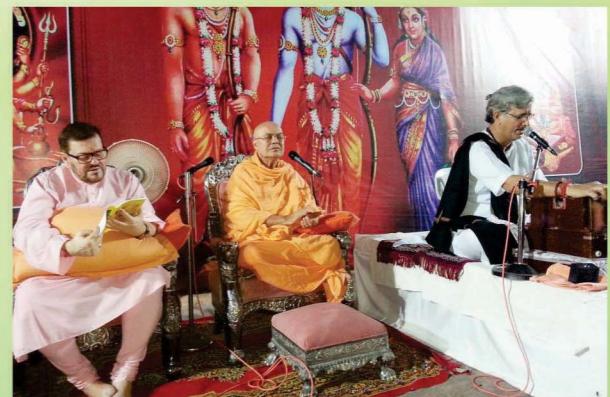
સદવિચાર પરિવરા દ્વારા 'શેરે ડાંગ' શ્રી ઘેલુભાઈ નાયકને
રૂ. સવા લાખ અને શ્રી હરિભાઈ પંચાલ 'સેવારતનથી
વિભૂષિત કરાયા. (તા. ૧૩-૪-૨૦૧૪)

શ્રી અધ્યાત્મ વિદ્યા મંહિર, અમદાવાદના અધ્યક્ષ આચાર્ય શ્રી સ્વામી વિદિતાત્માનંદજી મહારાજનો
અમૃત મહોત્સવ- પ્રાકટ્ય દિવસ. શિવાનંદ આશ્રમના ભક્ત મંડળ દ્વારા અભિવાદન.

શ્રીશ્રી અષ્ટલક્ષ્મી-આદિશક્તિપીઠનો
ચતુર્દશ પાટોત્સવ, નવચંડી યજ્ઞ (તા. ૨૧-૪-૨૦૧૪)

દિલ્હીના શ્રી અજય યાણિકું દ્વારા શ્રી સુંદરકંડ પારાયણ
તા. ૨૮-૪ થી તા. ૧-૫-૨૦૧૪ સુધી

મહામંડળોશર પૂજ્ય વિશ્વભરમારતી બાપુનો
૮૫મો પ્રાગટ્યોત્સવ, માલસર (૧-૪-૨૦૧૪)

શિવાનંદ આશ્રમમાં સાયુ-ભંડારા (તા. ૨૮-૪-૨૦૧૪)

શ્રી સ્વામી શિવાનંદજી ભણારાજની પ્રેરણાથી પ્રકાશિત દિવ્ય જીવન

વર્ષ : ૧૧

અંક : ૪

મે - ૨૦૧૪

સંસ્થાપક અને આધ્યત્મિક :

ભગવાનીન શ્રી સ્વામી યાશવલ્ક્યાનંદજી
(ડૉ. શિવાનંદ અધ્યાત્મિક)

સંપાદક મંડળ :

અધ્યક્ષ : શ્રી સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી (તંત્રી)
ડૉ. મહિતભાઈ જે. પટ્ટણી
શ્રીમતી રૂપા મજમુદાર

○

તંત્રી : શ્રી સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી

લેખ મોકલ્યાનું સરનામું :

શિવાનંદ આશ્રમ, જોધપુર ટેકરી,
અમદાવાદ - ૩૮૦૦૧૫.
ફોન : ૨૬૮૬૧૨૩૪, ૨૬૮૬૨૩૪૫

○

મુખ્ય કાર્યાલય :

'દિવ્ય જીવન' માસિક, તંત્રું લવાજમ :
સ્વામી શિવાનંદ સર્વજીવસેવાનિધિ
ઈતર પત્રવ્યવહાર અને મહામંત્રીનું કાર્યાલય :
શ્રી યદેશભાઈ દેસાઈ
ગુજરાત દિવ્ય જીવન સંદેશ
શિવાનંદ આશ્રમ,
જોધપુર ટેકરી, સેટેલાઈટ માર્ગ,
અમદાવાદ-૩૮૦૦૧૫
ફોન : ૨૬૮૬૧૨૩૪
ટેલિફેક્સ : ૨૬૮૬૨૩૪૫

○

E-mail :

sivananda_ashram@yahoo.com

Website : <http://www.divyajivan.org>

લવાજમ

ભારતમાં

વાર્ષિક લવાજમ	: રૂ. ૧૫૦/-
શુલેષ્ણક લવાજમ (૧૫ વર્ષ માટે)	: રૂ. ૧૫૦૦/-
પેટ્રન લવાજમ	: રૂ. ૩૦૦૦/-
છૂટક નકલ (એર મેઈલ)	: રૂ. ૧૫/-
વિદેશ માર્ટ (એર મેઈલ)	: રૂ. ૧૮૦૦/-
વાર્ષિક (એર મેઈલ)	: રૂ. ૧૮૦૦/-
શુલેષ્ણક લવાજમ (અમદાવાદ) ડારા	: રૂ. ૧૫૦૦૦/-
શુલેષ્ણક (એક/દ્વારા)	

ॐ

કાર્યે કારણતા યાતા કારણે ન હિ કાર્યતા ।
કારણત્વં તતો ગચ્છેત્કાર્યાભાવે વિચારતઃ ॥

અથ શુદ્ધં ભવેદ્વસ્તુ યદ્વૈ વાચામગોધરમ् ।
દ્રષ્ટવ્યં મૂઢ્યાનૈવ દૃષ્ટાન્તેન પુનઃ પુનઃ ॥
અનેનૈવ પ્રકારેણ વૃત્તિર્બહ્યાત્મિકા ભવેત् ।
ઉદેતિ શુદ્ધચિત્તાનાં વૃત્તિજ્ઞાનં તતઃ ભવેત् ॥

અપરોક્ષાનુભૂતિઃ ૧૩૫, ૧૩૬, ૧૩૭

લેખ કાર્યમાં કારણપણું આવ્યું (છે, પણ) કારણમાં કાર્યપણું (આવ્યું) નથી, તેથી કાર્યના અભાવમાં વિચારથી કારણપણું જતું રહે.

પછી વાણીના અવિષ્યક્તપ્રેરણે જે પ્રસિદ્ધ પવિત્ર વસ્તુ (રહે છે તે રૂપ વિચાર કરનાર પુરુષ) બનેછે. માટીના અને ઘડાના દાખાંતથી જ પુનઃપુનઃ (કાર્યભાવ અને કારણભાવ દૂર થતાં અવિષ્યક્તાના જ રહે છે આ અથ) વિચારવા યોગ્ય છે (કે જેથી મનમાં તેની દફતા થાય).
આ જ પ્રકારથી વૃત્તિ બ્રહ્માત્મિકા બને છે અને શુદ્ધ ચિત્તવાળામાં તે પછી વૃત્તિનું જ્ઞાન ઉત્પન્ન થાય છે.

શિવાનંદ વાણી

• હૃદય સાધના •

પરોપકાર : પારકાનું ભલું કરતું એ જ પરમ ધર્મ છે. અઠવાડિયે થોડા કલાક નિષ્ઠામ પ્રવૃત્તિમાં ગાળો. ગરીબ અને રોગીને મદદ કરો. મિત્રો અને સ્વજનોમાં ધર્મપ્રસારનું કાર્ય કરો અને એવી બીજી સામાજિક સેવા હાથ ધરો. આવાં શુભ કાર્યમાં અભિમાન છોડો અને બદલાની આશા ન રાખો. તમારાં પોતાનાં સાંસારિક કાર્યો પણ આ ભાવનાથી કરો. સ્વર્ધમ અને કર્તવ્યધર્મનું ઈશ્વરાર્પણ-બુદ્ધિથી પાલન કરો. એ પણ એક પ્રકારની પ્રભુ-પૂજા છે.

દાન : તમારી કમાડીનો દશમો ભાગ અથવા ઓછામાં ઓછા રૂપિયે પાંચ પૈસા દર મહિને દાન માટે અલગ કાઢો. કોઈપણ સારી વસ્તુનો નિત્રો, સગાંસંબંધી અને નોકર વર્ગમાં વહેંચીને ઉપયોગ કરો. સંસારના સકળ જીવોને તમારા કુદુંબી ગજો - વસુધૈવ કુદુંબકમ - સ્વાર્થ વૃત્તિ છોડી દો.

નામતા : નામ બનો. પ્રાણીમાત્રાને માનનિસિક નમસ્કાર કરો. સૌમાં ઈશ્વરના અસ્તિત્વનો અનુભવ કરો. મિષ્યાભિમાન, દંબ તેમજ ધમંડનો ત્યાગ કરો.

શ્રદ્ધા : ગીતા, ગુરુ અને ગોવિદમાં દઢ શ્રદ્ધા રાખો. ઈશ્વરને આત્મસર્પણ કરીને હંમેશાં માગો કે હે ઈશ્વર! આ બધું તાતું જ છે. હું પણ તારો જ છું. તારી ઈશ્વર પ્રમાણે જ થાઓ. એથી વધુ હું કશું માંગતો નથી. સર્વ સંજોગો અને પ્રસંગોમાં ઈશ્વર-ઈશ્વરાને મુખ્ય સમજી તેને આધીન રહો.

સર્વાત્મભાવ : બધા જીવોમાં ઈશ્વરનું દર્શન કરો. સૌમાં આપણા આત્માના જેવો પ્રેમભાવ રાખો. કોઈ પ્રત્યે દ્વેષ ન કરો.

- સ્વામી શિવાનંદ

અનુક્રમ

૧. શલોક - અપરોક્ષાનુભૂતિ	શ્રીમદ્ આદિ શંકરાચાર્ય.....	૩
૨. અનુક્રમ, તહેવાર સૂચિ	૪
૩. સંપાદકીય	તંત્રી.....	૫
૪. વિચારશક્તિ-૩	ગુરુદેવ શ્રી સ્વામી શિવાનંદજી.....	૬
૫. મહાત્માઓનું આખ્રિવાન	શ્રી સ્વામી ચિદાનંદજી.....	૧૦
૬. ગ્રંથોનું માનવજીવનમાં મહત્વશ્રી સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી.....	૧૨	
૭. ધ્યાન વિષેના કેટલાક મહત્વના ગ્રંથો	શ્રી સ્વામી નિખિલેશ્વરાનંદજી.....	૧૪
૮. પ્રેમામૃત	શ્રી સ્વામી અભિરામદાસજી ત્યાગી. ૧૭	
૯. માનવજીવન અમૂલ્ય છે	શ્રી સ્વામી ગોવિદદેવજિરિજી.....	૧૮
૧૦. આનંદ કુટીરનો સાદ	ગુરુદેવ શ્રી સ્વામી શિવાનંદજી.....	૨૧
૧૧. યોગ અને આરોગ્ય	શ્રી સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી.....	૨૨
૧૨. શિવાનંદ કથામૃત	ગુરુદેવના સંન્યાસી શિષ્યો.....	૨૭
૧૩. વૃત્તાંત	૩૦
૧૪. જાહેરાત	૩૩

તહેવાર સૂચિ

મે - ૨૦૧૪	
તા. તિથિ (યેશાખ સુદ)	
૧	૨ શ્રી પરશુરામ જયંતી
૨	૩ અક્ષય તૃતીયા
૪	૪ શ્રી આદિ શંકરાચાર્ય જયંતી
૫	૬ શ્રી રામનુજાચાર્ય જયંતી
૬	૭ ગંગાસપ્તમી
૧૦	૧૧ એકાદશી
૧૨	૧૩ પ્રદીપ પૂજા
૧૩	૧૪ શ્રી નરસિંહ જયંતી
૧૪	૧૫ પૂર્ણિમા, કૂર્મ જયંતી શ્રી બુદ્ધ જયંતી (યેશાખ વદ)
૨૪	૧૧ એકાદશી
૨૬	૧૩ પ્રદીપ પૂજા
૨૮	૩૦ અમાવાસ્યા

“અનુરોધ-અભિલાષા” ગ્રાહકોને :

- આપનું પત્રવ્યવહારનું સરનામું પિણકોડ સાથે સંપૂર્ણ હોય તે ટપાલ ખાતાના નવા નિયમો મુજબ અનિવાર્ય છે. તેથી સરનામાની ચોકસાઈ માટે વિનંતી.
- આપનો ગ્રાહક નંબર નોંધી લેવા વિનંતી છે, જેથી અંકની પ્રાપ્તિ સંબંધી કોઈ પણ પત્રવ્યવહાર કરતી વેળા ગ્રાહક નંબરનો ઉલ્લેખ વહીવટી સરળતા સર્જ શકે છે.
- સામાન્યતઃ દર માસની પાંચમી તારીખે અંક પ્રસિદ્ધ થયા બાદ તેની રવાનગીનું કામ શરૂ થાય છે. છતાં કોઈ ખાસ કારણોસર પ્રકાશનની નિર્ધારિત તારીખના ૧૦ દિવસ વીત્યે પણ જો આપને અંક ન મળે તો સ્થાનિક ટપાલ કચેરીમાં તપાસ કર્યા બાદ વહીવટી કાર્યાલયને જણાવવું. સિલકમાં હશે તો બીજો અંક મોકલાશે.
- ‘દિવ્ય જીવન’ની સામગ્રી આપને ગમી હશે. તેથી હવે આપનાં પરિચિત વર્તુળોમાં પણ તેની રસલાશ થાય અને ગ્રાહકવૃદ્ધિમાં આપનો નક્કર સહયોગ અમને મળતો રહે તેવી અભિલાષા છે.
- અમદાવાદ સિવાયના ગ્રાહકોએ પોતાનું લવાજમ ડ્રાઇવ અગર મનીઓર્ડરથી જ મોકલવું.

દિવ્ય સ્કુલિંગ

પ્રાર્થના: પ્રાર્થના શક્તિ છે. પ્રાર્થના જીવન છે. મનુષ્ય ભોજન વગર જીવી શકે છે, પરંતુ પ્રાર્થના વગર જીવી ન શકે. પ્રાર્થના-પૂજા દરરોજ નિશ્ચિત સમયે કરો. પૂજય ગુરુદેવના ગ્રંથોનો સ્વાધ્યાય કરો. આથી તમારા સંદેહ તથા અમ દૂર થશે. તે ગ્રંથો તમને માર્ગદર્શન આપશે અને તમારા પ્રેરણાઓત બનશે. તેઓ મનને ઉન્નત બનાવશે. મનને ઉદાત્ત વિચારોથી ભરી દેશે તથા તમને પરમ લક્ષ્ય તરફ લઈ જતા સંન્માર્ગ ઉપર લાવશે.

- સ્વામી ચિદાનંદ

સંપાદકીય

વર્ષો પૂર્વની વાત છે. એક સંત દેશ-પરદેશ બ્રમજા કરીને ધર્માપદેશ કરતા હતા. આમ, તેમની આ ધર્મયાત્રામાં પ્રવાસ કરતાં કરતાં તેઓ તેમની નૌકામાં એક દિવસ એક નિર્જન દ્વીપ ઉપર આવી પહોંચ્યા. ત્યાં ગ્રાણ વૃદ્ધ રહેતા હતા. સંતે તેમને પૂછ્યું, “તમો ભગવતું ભજન કરો છો? જપ, ધ્યાન, પાઠ, પૂજા કરો છો? પ્રાર્થના કરો છો?” તે વૃદ્ધોએ કહ્યું; “મહારાજ, અમો સદા સર્વદા પ્રભુસ્મરણ કરીએ છીએ”. સંતે પૂછ્યું; “બહુ સારું, કહો જોઈએ. કેવી રીતે પ્રભુભજન કરો છો?” આ સાંભળી વૃદ્ધોએ કહ્યું; “બાપજી! અમો તો માત્ર શાંત સ્વસ્થ મને એક સ્થાને બેસીને હે ભગવાન! અમારી રક્ષા કરો! રક્ષા કરો! રક્ષા કરો! બસ, આમ જ કહીએ છીએ.” સંતે કહ્યું; “અરે! આને કંઈ જપ, ધ્યાન કે ભજન કહેવાય! હું તમારી સાથે થોડા દિવસ રહીશ. તમારા આત્મકલ્યાણ માટે તમોને જ્ઞાન-ઉપદેશ આપીશ. પ્રાર્થના પણ શીખવીને જઈશ.” અને તેમનો સ્વાધ્યાય - સત્સંગનો દોર થોડા દિવસ ચાલ્યો. હવે સંતને થયું કે બધું બરોબર છે; તેથી તેણે વૃદ્ધોની વિદ્યાય લીધી અને પોતાની નૌકાને અન્ય સ્થાને જવા માટે હક્કારી.

સાંજ ફળતાં બીજે ગામ પહોંચાય તે પૂર્વ અંધારું થઈ ગયું હતું. સંતે જોયું દરિયાની સપાટી ઉપર ગ્રાણ દીવાઓ આવી રહ્યા છે. સંતને આશ્રય થયું. આ તે વળી શું કૌતુક! અને તેમના આશ્રય વડે તેમણે જોયું કે ગ્રાણોય વૃદ્ધો હાથમાં ફાનસ પકડીને પાણી ઉપર ચાલતા નૌકા તરફ આવી રહ્યા હતા. નૌકા પાસે આવતાં જ તેઓ ખૂબ જ વિનયપૂર્વક બોલ્યા, “બાપજી! માફ કરો; અમો તમારી પ્રાર્થના ભૂલી ગયા, તેથી સત્વરે ફરીથી આપને તસ્દી દેવા આવ્યા. સંતે કહ્યું; “તમો પાણી ઉપર કેવી રીતે

ચાલી શકો છો?” એકદમ નિખાલસ ભાવે વૃદ્ધોએ કહ્યું; “હે ભગવાન! સંતે શિખવેલી પ્રાર્થના અમો ભૂલી ગયા છીએ; અમો તેમની પાસે સત્વરે જવા માળીએ છીએ, રક્ષા કરો, રક્ષા કરો, રક્ષા કરો, રક્ષા કરો.”

સંતે કહ્યું; “તમારી પ્રાર્થના બરાબર છે. તમારે નવી પ્રાર્થનાની આવશ્યકતા નથી.”

પ્રાર્થના એટલે શબ્દો નથી. પ્રાર્થના જોડકણાં પણ નથી. પ્રાર્થનાને કોઈ ભાષા વિશેષની આવશ્યકતા નથી. પ્રાર્થના માગે છે હદ્યનો ઉદ્ગાર. પ્રાર્થના માટે જોઈએ અંત: કરણાંતું શુદ્ધીકરણ. નિખાલસ, નિષ્કપટ, નિરાભિમાન, નિર્માહીમન. જ્યાં સરળતા છે, સહજતા છે, શુદ્ધ ભાવ છે. જ્યાં છણ, કપટ કે દુંદ નથી, ત્યાં ઈશ્વર પ્રગટ છે.

ઈશ્વર કલ્પના નથી. ઈશ્વર સત્ય છે. શાશ્વત છે. તમો આ શબ્દો વાંચી રહ્યા છો, તમારી આંખો સમક્ષ જે રેખાઓ ઉપસી રહી છે, તેથીએ વધુ સમીપ, વધુ નિકટ અને પ્રગટ છે. તેને દેખી શકાય છે. તેને અનુભવી શકાય છે. તે ભલે ઐન્દ્રિયજન્ય ન હોય. તે અતીન્દ્રિય હોય ઇતાં તે પ્રત્યક્ષ છે. તેની અપરોક્ષાનુભૂતિ જ આપણા જીવનનો હેતુ છે. જેણે પણ આ જગતની માયાજગના ફંદને વિવેકના ખડગથી વિચ્છેદ કરી નાખ્યો છે, તે તેને દેખી શકે છે, તેને અનુભવી શકે છે. તેના રોમરોમમાં તેના પવિત્ર અંગે અંગનો સ્પર્શ પામી શકે છે.

આ સનાતન સત્ય છે. જેને ઋગ્વિમુનિઓ પામ્યા છે.

સંતોએ તેનો અનુભવ કર્યો છે. તમો પણ અનુભવી શકો છો અને દિવ્ય જીવનનું આજ એક માત્ર લક્ષ્ય છે.

- સંપાદક

વિચારશક્તિ-૩

ગુરુદેવ શ્રી સ્વામી શિવાનંદજી

વિચાર સ્વરૂપો અને સૂક્ષ્મ સુવાસની અસર

ભગવાન બુદ્ધે કહ્યું : “આપણે જે કંઈ છીએ તે આપણા વિચારોનું સ્વરૂપ છે.”

વિચારની એક અસર એ છે કે તે ચોક્કસ રૂપનું સર્જન કરે છે. આપણે આગળ જોયું કે દરેક વિચારને ચોક્કસ રૂપ અને રંગ હોય છે. વિચારનો પ્રકાર તેના રૂપ-રંગને નક્કી કરે છે અને વિચારની ગુણવત્તા કે તીવ્રતા તેના રૂપની સ્પષ્ટતા નક્કી કરે છે.

ભૂરં વિચાર-રૂપો મનની ભક્તિ અને સૌભ્યતાનાં સૂચક છે. ત્યાગનાં વિચાર-રૂપો આદ્ભુત આદ્ધાર આસમાની રંગનાં હોય છે, જેમાં સંફેદ પ્રકાશ ચમકતો હોય છે. સ્વાર્થમય વિચાર-રૂપો ભૂખરા કે કથાઈ રંગનાં, અભિમાનનાં વિચાર-રૂપો નારંગી રંગનાં અને કોધનાં લાલ રંગનાં હોય છે.

આપણે આ વિચાર-રૂપોથી ધેરાયેલા છીએ. આપણા મન પર તેનો ગંભીર પ્રભાવ પડે છે. આપણા વિચારોના કેવળ ચોથા ભાગના વિચારો આપણા હોય છે. બાકીના આપણે આપણા વાતાવરણમાંથી જ ગ્રહણ કરીએ છીએ. ઘણુંખરું આ વિચારો અનિષ્ટ હોય છે. તે આપણા મનમાં પ્રવેશે છે અને આપણને ખોટી રીતે કાર્ય કરવા પ્રેરે છે. આપણે જો હંમેશાં ઈશ્વરનું નામ લઈએ તો આપણે તેની અસરમાંથી મુક્ત રહી શકીએ.

આપણામાંના મોટા ભાગના લોકો જ્યારે શેરીમાંથી પસાર થઈએ છીએ ત્યારે સતત બીજાના વિચારો ગ્રહણ કરતા હોઈએ છીએ અને સાથે સાથે આપણે આપણા વિચારોને પણ બહાર વહેતા કરીએ છીએ. આ પરથી આપણે સમજી શકીએ છીએ કે આપણી માનસિક સુખાકારી માટે સારી સોબત કેટલી મહત્વની છે અને બૂરી સોબત કેટલી હાનિકારક છે.

વિશેષ કરીને વિચારશક્તિનો ખૂબ વિકાસ કર્યો

હોય એવી વ્યક્તિઓની આસપાસ સૂક્ષ્મ સુગંધ હોય છે. દરેક મનને પોતાની વિશિષ્ટ સુગંધ હોય છે. યોગીઓની સૂક્ષ્મ સુગંધ ખૂબ શક્તિશાળી અને ભલકવાળી હોય છે. આવી પ્રભળ વ્યક્તિઓ માંથી સતત પ્રકાશ - તેજપુંજ રેલાતો હોય છે. આ પ્રભાવલયના સંપર્કમાં આવતા ભાગ્યશાળી જનસમુદ્દાય પર ઉપયોગી અસર થાય છે. આપણે જ્યારે સંતની પાસે જઈએ છીએ ત્યારે એક વિશિષ્ટ પ્રકારની શાંતિનો અનુભવ થાય છે, પણ આપણે જ્યારે સ્વાર્થપરાયણ હુન્યવી વ્યક્તિઓના સંપર્કમાં આવીએ છીએ ત્યારે આપણે ઉદ્ધિન બની જઈએ છીએ. આવું શા માટે થાય છે? બે જુદી જુદી વ્યક્તિઓના પ્રભામંડળમાંથી નિષ્પન્ન થતી જુદી જુદી અસરોને કારણે આમ થાય છે. સંતપુરુષના તેજપુંજ શાંત અને સ્થિરતાનાં સ્પદનોથી સભર હોય છે જ્યારે સ્વાર્થપરાયણ વ્યક્તિઓના તેજપુંજ લોભ અને નિભ માનસિક વૃત્તિઓના સંપદનો જ પ્રસરાવતા હોય છે.

બ્રહ્મનિષ આધ્યાત્મિક ગુરુના સાંનિધ્યમાં બેસવું એ સ્થિતિ કેવી છે તેનું કોઈ શબ્દોમાં વર્ણન થઈ શકે નહીં. તેઓ એક પણ શબ્દ ન બોલે છતાં તેમના સાંનિધ્યમાં કેવળ બેસવાથી જ એક રોમાંચક અનુભવ થાય છે અને નવી પ્રેરણાનો સંચાર થાય છે.

વહાલાં ભાળકો અને યુવાનો! વિચારોને લગતા આ બધા નિયમોને સમજો અને હંમેશાં સુખી અને આનંદિત રહો. તમે બીજા માટે આશીર્વાદરૂપ બની રહેશો. તમે તમારા ઓરડામાંથી વગ્ર મનોદશમાં કે અનિષ્ટ મનોભાવ સાથે બહાર આવશો તો તમે તમારી આસપાસની વ્યક્તિઓને ઉપયોગી થવાને બદલે તમે તેમની પર તેવી જ અસરો ઉપજાવશો.

પૃથ્વીના મોટા ભાગની સપાઠી પર પાણી છે તે બધું જ સૂર્ય દ્વારા વરાળમાં રૂપાંતરિત થાય છે. આ વરાળ

ઉપર ચઢીને વાદળના રૂપમાં એકત્ર થાય છે. તેવી રીતે તમે જે શુદ્ધ અને ઉમદા વિચાર કરો છો તે દેખીતી રીતે સામાન્ય જ્ઞાનાત્તા હોવા છતાં ઉપર ઉઠે છે અને અવકાશમાં ફેલાઈ જઈ તમારા જેવી જ વ્યક્તિઓએ કરેલા આવા વિચારો સાથે એકરૂપ બની જાય છે. અંતમાં આવા વિચારો પ્રચંડ શક્તિ સાથે નીચે ઊતરી આવે છે, અનિષ્ટ અને અનિચ્છનીય બળોને પરાસ્ત કરે છે. તમે આ રીતે માનવજ્ઞતિના હિતકર્તા તરીકે ચોક્કસ અને અતિઉપયોગી ભૂમિકા અદા કરી શકો.

વિચારોથી સેવા કેવી રીતે કરશો ?

અત્યાર સુધી આપણે વિચારની દુનિયાના મૂળભૂત સત્ત્વો અને નિયમો વિષે જ્ઞાનકારી મેળવી. હવે આપણે આ નિયમોને કાર્યાન્વિત કરી વિચારોની શક્તિનો અન્યની સેવા કરવામાં કેવી રીતે ઉપયોગ કરી શકીએ તેના વિષે જ્ઞાનકારી મેળવીશું.

વિચારો બીજાની મોટી સેવા કરી શકે. આપણે બધાના કલ્યાણ માટે તેનો ઉપયોગ કરી શકીએ. પૈસાથી નિઃશંકપણે આપણે ભૂખ-તરસ, રહેઠાણ અને વસ્તોના અભાવને કારણે ઉદ્ભવતા લોકોના સંતાપને દૂર કરી શકીએ, પ્રેમસભર સેવાથી આપણે બીમાર અને રોગી વ્યક્તિને રાહત આપી શકીએ. આ ભૌતિક સેવામાં આપણે સુખચેન, આનંદ અને સાંત્વનાના વિચારો મોકલવાની સેવા ઉમેરી રેને વધુ સુદૃઢ કરી શકીએ.

મુશ્કેલીમાં સપડાયેલ તમારા મિત્રને તમે દિલાસાના વિચારો વહેતા કરી તમે છો ત્યાંથી હમણાં જ મદદરૂપ થઈ શકો. તમે માનસિક વાતાવરણમાં એવા વિચારો વહેતા કરો જે સંવેદનશીલ વ્યક્તિઓને ઉપર ઉઠાવે, શુદ્ધ કરે અને પ્રોત્સાહિત કરે. જ્યારે ચિંતા, ભય અને હતાશાનાં માનસિક દર્દો આજે સર્વત્ર વ્યાપ્ત છે ત્યારે આ પ્રકારની સેવા જગતની એક મહાન સેવા બની રહેશે.

તમે જ્યારે ગ્રેમબ્ય અને સેવામય વિચાર બીજી વ્યક્તિ તરફ વહાવો છો ત્યારે તે વિચાર તમારું મન

છોડીને સીધો જ તે વ્યક્તિ પાસે પહોંચી જાય છે. ત્યાં તે આવા જ વિચારનો ઉદ્ભબ કરે છે અને બમણા વેગથી તમારા તરફ પાછો વળો છે. તેવી જ રીતે તમે બીજી વ્યક્તિ તરફ ધૂષાનો વિચાર કરશો તો તે વ્યક્તિને નુકસાન પહોંચાડીને તમારી તરફ બમણા જોરથી પાછો ફરીને તમને પણ નુકસાન પહોંચાડો. તેથી હંમેશાં તમારા મનમાં કરુણા, ગ્રેમ અને ભલાઈના વિચાર કરો જે તમને હંમેશાં સુખી રાખે.

તમે જ્યારે બીજાને સહાયરૂપ થવા ઉપયોગી વિચાર કરો ત્યારે તેનો ચોક્કસ, હકારાત્મક ઉદેશ અને લક્ષ્ય હોવાં જોઈએ તો જ તેની ધારેલી અસર થશે અને ચોક્કસ હેતુ સરશે.

જ્યારે ઈચ્છાશક્તિ દ્વારા દૂર દૂર વિચારોનું સંકમણ કરવામાં આવે છે ત્યારે તેને દૂરાનુભૂતિ-ટેલિપથી - કહેવામાં આવે છે. તમે આ રીતે ટેલિપથીનો પ્રયોગ કરી શકો. દૂર રહેતા તમારા મિત્રનો વિચાર કરો. તમારા મનમાં તેની સ્પષ્ટ મુખાફૂતિ લાવો. તમારી પાસે તેનો ફીટોગ્રાફ હોય તો તેની સામે જુઓ અને તેની સાથે સાંભળી શકે તેમ વાતચીત કરો. તમે જ્યારે સૂઈ જવા માટે તૈયારી કરો ત્યારે તેના ફીટા પર તીવ્ર ધારણા કરો. થોડાક જ દિવસમાં તમે તમારા મિત્ર તરફથી ધારેલ પ્રતિભાવ મેળવશો. પછી તે પત્રના સ્વરૂપે હોય કે સંદેશાચ્ચવહારના અન્ય કોઈ સ્વરૂપે હોય. આનો ગ્રયાન કરો. શંકાન કરશો. તમે સાચે જ વિસ્મય પામશો.

તમે જ્યારે કંઈક લખતા હોકે વર્તમાનપત્ર વાંચતા હો ત્યારે તમારા સગાં કે વહાલાં તરફથી તમને એકાએક સંદેશો મળે છે. તમે એકાએક તેનો વિચાર કરવા માંડો છો. આનો અર્થ એ થયો કે તેણે તમને ટેલિપથીથી સંદેશો મોકલ્યો છે. તેણે તમારો ગંભીરતાથી વિચાર કર્યો છે.

વિચારશક્તિનું વિજ્ઞાન સૂક્ષ્મ અને રસગ્રદ છે. વિચારોની સૂચિ આ ભૌતિક સૂચિ કરતાં વધુ વાસ્તવિક છે. વિચારોની શક્તિ બહુ ગ્રબળ છે. તમારા દરેક

વિચારનો તમામ રીતે તમારા ઉપર પ્રભાવ છે. તમારા શરીરની શક્તિ, મનની શક્તિ, જીવનમાં સફળતા, તમારા સહવાસથી તમે બીજાને કેટલો આનંદ આપી શકો આ બધા પર તમારા વિચારોના પ્રકાર અને ગુણવત્તાની અસર પડે છે. તમારે વિચાર-સંસ્કૃતિને જાગ્રત્વી પડશે અને વિચારશક્તિ કેળવવી પડશે.

હકારાત્મક વિચારોનું મૂલ્ય

મજબૂત અને સબળ વિચારોનો બીજાને ઉપયોગી થવા માટે એક બીજો રસ્તો પડા છે. હકારાત્મક પ્રોત્સાહન કે સૂચન આપવાથી આપણે અસરકારક રીતે બીજાને જ્ઞાન આપી શકીએ. અને ઉપર ઉઠાવી શકીએ. આપણે સૂચનોનાં મૂલ્ય અને તેની મન પરની અસરોને સંભાળપૂર્વક સમજવી જોઈએ.

કદ્દી પણ ખોટું કે હાનિકર્તા સૂચન કરશો નહીં, કારણ કે સૂચન સ્વીકારનાર પર તેની વિનાશકારી અસર થશે. તમે તે વ્યક્તિને નુકસાન પહોંચાડી તેની કુસેવા કરશો. બોલતાં પહેલાં ઊડો વિચાર કરો.

માતા-પિતાએ તેમનાં બાળકોમાં હિમતનો સંચાર કરવો જોઈએ. તેમણે કહેવું જોઈએ ‘‘અહીં એક સિંહ છે. ચિત્રમાં સિંહ જુઓ. સિંહની જેમ ગર્જના કરો. હિમતવાન બનો. શિવાળ અને અર્જુનનું ચિત્ર જુઓ. બહાદુર નાગરિક બનો.’’

પદ્ધિમના જગતમાં શિક્ષકો બાળકોને રણભૂમિનું ચિત્ર બતાવીને કહે છે : ‘‘અહીં જુઓ, જેમ્સ, મહાન નેપોલિયનનું ચિત્ર જુઓ. તેના વિરોચિત ગુણોને જુઓ. તમને લશ્કરના સરસેનાપતિ બનવું નહીં ગમે?’’ તેઓ શૈશવ અવસ્થાથી જ બાળકોમાં હિમતનો સંચાર કરે છે. જ્યારે બાળકો મોટાં થાય છે ત્યારે આ માનસિક છાપનું બાધ્ય પ્રોત્સાહક બળો દ્વારા સંવર્ધન થાય છે.

તબીબ સબળ અને હકારાત્મક સૂચનોનો તેના દર્દીની ચિકિત્સામાં સહેલાઈથી ઉપયોગ કરી શકે. દર્દીને અસાધ્ય રોગ થયો છે એવું કહી ભયભીત કરી દેવાને બદલે એમ કહેવું જોઈએ કે ઓડો! ખાસ ચિંતાનું કારણ

નથી. સામાન્ય શરદી છે. આવતીકાલ સુધીમાં સારું થઈ જશે. આવો તબીબ સાક્ષાત્ ભગવાન છે. તેની પ્રસંશા કરવી જોઈએ.

પ્રસન્ન સ્વાસ્થ્ય માટે વિચારશક્તિ

તમે તંદુરસ્ત વિચારો કેળવશો તો સારું સ્વાસ્થ્ય જાળવી શકશો. તમે મનમાં નિર્બણ વિચારોને વળગી રહેશો, રોગ અને કમજોરીના વિચાર કરશો તો તમે સારું સ્વાસ્થ્ય, જોશ, સૌંદર્ય અને સંવાદિતા ક્યારેય નહીં મેળવી શકો.

યાદ રાખો કે શરીર એ મનની નીપજ છે અને તે મનના નિયંત્રણમાં છે. તમે જોશીલા વિચારને વળગી રહેશો તો તમે શક્તિશાળી બની જશો. ગ્રેમ, શાંતિ, સંતોષ, પવિત્રતા, પૂર્ણતા અને દિવ્યતાના વિચારો તમને અને તમારી આસપાસના સૌ કોઈને પૂર્ણ અને દિવ્ય બનાવશો. તેથી હંમેશાં દિવ્ય વિચારોનું સેવન કરો.

માનસિક સ્વાસ્થ્ય એ શારીરિક સ્વાસ્થ્ય કરતાં પડા વધુ મહત્વનું છે. જો મન તંદુરસ્ત હશે તો શરીર ચોક્કસ તંદુરસ્ત હશે. તમારું મન પવિત્ર હશે અને વિચારો શુદ્ધ હશે તો તમે તમામ રોગોમાંથી મુક્ત બની જશો. ‘સ્વસ્થ શરીરમાં સ્વસ્થ મન’ જીવનસૂત્રને યાદ રાખો.

જેઓનો પોતાના વિચારો અને વાણી ઉપર થોડો પડા સંયમ છે તેઓનો ચહેરો પ્રશાંત, ધીર-ગંભીર, સુંદર અને આકર્ષક હશે તેમનો કંઈ મધુર હશે. તેની આંખો તેજસ્વી અને પ્રદીપ હશે. તેમની પ્રતિભા ખૂબ પાંગરશે.

દરેક વિચાર, લાગણી કે શબ્દ શરીરના દરેક કોષમાં કંપન ઉત્પન્ન કરે છે અને સ્થાયી અસર ઉપજાવે છે. તમે સાચો વિચાર નિષ્પન્ન કરવાની રીત જાણી શકો તો તમે શાંતિ અને શક્તિભર્યું, સુધી અને સંવાદી જીવન જીવી શકો છો. ગ્રેમના વિચારો ધૂષણાના વિચારોને તાત્કાલિક શિથિલ કરી ટે છે. હિમતના વિચારો ભયના વિચારો સામે તાત્કાલિક ઓસરનું કામ કરે છે.

તથીબો આપણને ભારપૂર્વક કહે છે કે આપણાં ઘણાંખરાં દર્દોનું ઉદ્ગમ મનમાં રહેલું છે. હદ્યરોગના હુમલાઓ, ચામડીનાં દર્દો, તેન્સર, માથાનો તથા સાંખાનો દુખાવો જેવાં દર્દો, ચિંતા, ભય, કોધ, ઘૃષા, અહું અને ઈધ્યાના વિચારોને કારણે થતા હોવાનું જણાયું છે. માનસિક રીતે પરી ભાંગતું, ચેતાતંત્રના રોગો તથા શરીરના બીજા રોગોનું ઉદ્ગમ મનમાં હોવાનું શોધાયું છે.

વિચારશક્તિ વાતાવરણ સર્જે છે

વિચારશક્તિનો આ એક સમર્થ ઉપયોગ છે. એમ કહેવાય છે કે માનવી એ તેના સ્થિતિ સંજોગોનાં પરિબળોનું પરિણામ છે. આ યથાર્થ સત્ય નથી. આપણે એમ માની શકીએ નહીં, કારણ કે હકીકતો આનાથી વિપરીત પુરવાર કરે છે. વિશ્વના ઘણાય મહાનુભાવો ગરીબાઈમાં અને પ્રતિકૂળ સંજોગોમાં જન્મ્યા હતા.

શહેરના કંગાળ લતામાં અને મલિન વાતાવરણમાં જન્મેલા કેટલાક લોકો વિશ્વના સર્વોત્તમ પદે પહોંચ્યા છે. તેઓએ કિર્તિનાં શિખરો સર કરેલ છે અને રાજકારણ, સાહિત્ય અને કાવ્યક્ષેત્રે આગવી છાપ ઉલ્લિકી છે. તેઓ વિશ્વના અત્યંત પ્રતિભાસંપન્ન અને જગતની દીવાદાંડી સમા બન્યા હતા. આને કેવી રીતે સમજી શકીશું?

મુખુસ્વામી ઐયર, મદ્રાસની વડી અદાલતના ન્યાયમૂર્તિ અત્યંત ગરીબાઈમાં જન્મ્યા હતા. તેઓ રાત્રે નગરપાલિકાના દીવાના પ્રકાશમાં અભ્યાસ કરતા. તેમને પૂરતો આહાર પણ મળતો નહીં. તેઓ ફાટેલાં કપડાં પહેરતા. તેઓ યાતનાઓ વેઠી અને મહાન બન્યા. તેમણે પ્રબળ ઈચ્છાશક્તિથી અને દઢ નિર્ધારથી પરિસ્થિતિનો સામનો કર્યો.

જ્રહોન્સન બહુ વિપરીત પરિસ્થિતિમાં મુકાયા હતા. ગોલ્ડ સ્મીથ પ્રતિવર્ષ ચોવીસ પાઉન્ડ મેળવતા હતા. સર વોલ્ટર સ્કોટ બહુ ગરીબ હતા. તેની પાસે

રહેવાની જગ્યા પણ ન હતી. રામસે મેકડોનાલ્ડના જીવનનો ખાસ ઉલ્લેખ કરવા જેવો છે. તે ગરીબાઈમાંથી શક્તિસંપન્ન બન્યા. તેમની પ્રથમ નોકરીમાં તેઓ પરબીડિયાં પર સરનામાં કરી દસ ડોલર મેળવતા. તેમાંથી તે જ્ઞિતનના વડા પ્રધાન બન્યા.

આવા હજારો પ્રસંગો છે. આથી ફલિત થાય છે કે પ્રતિકૂળ સંજોગો માનવીને મહાન થઈ ઉત્કૃષ્ટ બનતાં રોકી શકતા નથી. આપણે આપણી નિષ્ઠા, વૈર્ય, પ્રામાણિકતા, સતત પ્રયત્નો, નીતિમત્તા, લક્ષ્યાંક માટેની તત્પરતા, પ્રબળ ઈચ્છાશક્તિ અને દઢ નિર્ધારથી પરિસ્થિતિને પરાસ્ત કરી શકીએ છીએ.

તક ગુમાવશો નહીં. બધી તકોને જરૂરી લો. દરેક તક તમારી પ્રગતિ અને વિકાસ માટે સર્જયેલી હોય છે. તમે રસ્તા ઉપર પડેલ કોઈ રોગી વ્યક્તિને જુઓ તો તેને તમારા ખભા ઉપર કે વાહનમાં બેસાડીને તેને નજીકના દવાખાનામાં લઈ જાવ. તેની માવજત કરો તેને ગરમ દૂધ કે ચા આપો. પવિત્ર ભાવથી તેના પગની માલિશ કરો. તેનામાં ઈશ્વર જુઓ. તેની આંખોની ચમકમાં, તેના રુદ્ધનમાં, તેના શાસોચ્છ્વાસમાં, તેના ધબકારામાં અને તેના પગની ગતિમાં દિવ્યતાનો અનુભવ કરો. તમારામાં કરુણા અને પ્રેમ વિકસાવવા માટે, હદ્ય શુદ્ધ કરવા માટે અને નિર્જામ બનવા માટે ઈશ્વરે તમને આપેલી એક તક ગણો.

તેથી વહાલાં બાળકો, પ્રયત્ન કરો. ખરાબ પરિસ્થિતિની ફરિયાદ ન કરો. તમે વિપરીત સંજોગોમાં વિકસવા માટે પ્રયત્ન કરશો તો તમે એક દિવસ સમર્થ બની શકશો. તમને કશુંચ ડગાવી શકશે નહીં. તમે મજબૂત બાંધાના બની શકશો. તમારી ચેતાઓ સ્વસ્થ રહેશે. પ્રકૃતિ ઉપર વિજ્ય મેળવો અને ઈશ્વરના શાશ્વત આનંદમાં સ્થિત થાવ.

□ ‘થોગના પાઠ’માંથી સાભાર

મહાત્માઓનું આહ્વાન

શ્રી સ્વામી ચિદાનંદજી

આ પૃથ્વીના પટ પર જેણે વ્યક્તિને ઉત્કર્ષ સાધવા મોકલી છે, દિવ્યતામાં આરોહણ કરવા મોકલી છે, ભગવાનના એક-એક જુદા અંશને સ્થિર ગતિએ ઈશ્વરની યોજનાની અંતિમ પરિપૂર્ણતા તરફ આગળ ધપવા મોકલી છે તે વૈશિખ પુરુષોત્તમને ભાવ-ભક્તિપૂર્ણ શ્રદ્ધાંજલિ! આ પરિપૂર્ણતા એટલે સંપૂર્ણ જ્ઞાન અને પ્રબોધ, વ્યક્તિ જીતે ઈશ્વરનો અંશ છે તેની જાણકારી, પૂર્ણતા, મુક્તિ, પરાકારા અને પરમ દિવ્યતા તરફ વળતું પ્રયાણ!

આપણાને અહીં મોકલનારે હવે નક્કી કર્યું લાગે છે કે આપણી ભાગ્ય યાત્રા હવે પૂર્તી થઈ ચૂકી છે એટલે હવે આપણા ઉદ્ઘગમ અને ઝોત ભણી આપણે આંતરિક યાત્રા શરૂ કરવી જોઈએ. તે પુરુષોત્તમને ભાવ-ભક્તિપૂર્ણ શ્રદ્ધાંજલિ!

ધ્યારા ગુરુદેવ અને તેમના જેવા અન્ય સંતો જેને પરમપુરુષે - વૈશિખ શાશ્વત આત્માએ - આપણા આ આત્માની આંતરિક યાત્રાને તેના ઉદ્ઘગમ ઝોત પ્રતિ વાળવામાં મદદ કરવા મોકલ્યા છે તેની સ્નેહભરી આરાધના! તેઓ ઈશ્વરના ફિરસ્તાઓ છે. આપણાને પાછા વળવાનું કહેનારા તેઓ પયંગંબરો છે. તેઓ સિદ્ધ સ્વામીઓ છે. તેઓ જ્ઞાની જગદ્ગુરુઓ છે. આ સંતો ઈશ્વરી-ચેતનામાં સ્થાપિત થયેલા છે. માનવજીતની વચ્ચે ફરે છે અને આપણા જેવા કેટલાક ભટકતા આત્માઓ જે હવે આંતરિક રાહ લઈ આત્મ-સાક્ષાત્કાર તરફ જવા તૈયાર જણાયા છે તેમને શોધવા આવે છે. આવા આત્માઓને શોધી તેઓ તેમને પ્રેરણા પાય છે. તેમને જાગ્રત કરે છે, તેમને મદદ કરે છે, તેમને દોરવણી આપે છે. આમ, તેઓ માનવજીતના પરમ ઉપકારક છે.

આ આંતરિક યાત્રા આપણા ભાગ્યનો ભોગવટો પૂરો કરે છે. માટે આપણે અતિનસીબવંતા અને કૃપાપાત્ર છીએ. જેઓ આ બાબત સમજે છે, આ આંતરિક, ગૂઢ,

આધ્યાત્મિક સત્યને જાણે છે, આ સંકેતનું સુનિશ્ચિત તાત્પર્ય સમજુને, શાશ્વતનું આમંત્રણ સ્વીકારીને પૂરા દિલથી આધ્યાત્મિક યાત્રામાં દૂબકી મારી દે છે તેનું દિવ્ય ધામ તરફનું આંતરિક આરોહણ શરૂ થાય છે.

‘તસ્માદ્ યોગી ભવાર્જુન’ (હે અર્જુન! માટે તું યોગી થા) - આ શ્રીમદ્ ભગવદ્ગીતાની અપીલ છે. આવો, જાગો, દઢ સંકલ્ય કરી ઊઠો અને અમરને શોધવા શાશ્વત તરફ આગળ ધ્યો. આત્મસાક્ષાત્કાર માટે યત્ન કરો. આમ, જે આત્મા, આ પૃથ્વીના સ્તર પર માનવ હોવાનું તાત્પર્ય સમજે છે તે નસીબદાર છે. તેને કોઈ પ્રતિબંધ સામે મહેનત કરવી પડતી નથી. ઊલટાનું તેને તો અનુકૂળ પરિસ્થિતિ મળી ગણાય. તે આ મહાન તકનો ફાયદો ઉઠાવે છે, પોતાની બધી શક્તિ કેન્દ્રિત કરે છે, આ મહાત્વના કર્ત્વ પર બધું ધ્યાન આપે છે અને ત્રિગુણો કૃપાવંત થાય છે.

મહાન ગુરુ દત્તાત્રેયની ધોષજા છે : “તમે હંમેશાને માટે મુક્ત છો. નથી તમારે કર્મનાં બંધન કે નથી શારીરિક બંધન કે નથી વાચિક તેમજ માનસિક કર્મનાં બંધન. બધા પ્રકારનાં બંધનોથી તમે કાયમ માટે મુક્ત છો. નિર્બિંધ આત્મા છો, વૈશિખ પુરુષ છો. આ હકીકત કેમ સમજતા નથી? હજુ પકડવા મથતા, પડતા રહેતા, ડેસો ખાતા શા કારણે રખડતા રહો છો? રડતા રસણતા કેમ બેઠા છો? આવો, આનંદો અને આ જીવનના સાહસમાં જોડાઈ જાઓ. પૂર્ણતાની ટોચ પ્રત્યેની આ યાત્રા ખુશભાલ થઈ શરૂ કરો.”

ઈસુ પણ કહે છે, “તમે જ સૌથી વધુ નસીબદાર અને કૃપાવંત છો. આવો, આવો, શાશ્વતને શોધો. તે બાબતને અગ્રતા આપો. તેનું સૌથી વધુ મૂલ્ય છે. તે એવી અતિઉત્તમ મૂલ્યવાન ચીજ છે, જે પામવા અન્ય બધું જ બાજુ પર ફેંકી દેવું, છોડી દેવું યોગ્ય લાગે.”

એક મજૂર, એક બેડૂત જાડી જાય કે તે ખોદે છે તે

જમીનના ટુકડામાં સોનું દટાયેલું છે તો તે વેર જઈ તેની પાસે હોય તે બધું વેચી તે નાનો જમીનનો ટુકડો ખરીદી લે છે. લોકો ભલેને માનતા કે તે ખેડૂત મૂર્ખ છે. તે શું કરી રહ્યો છે? આટલા જમીનના નાના ટુકડા માટે આટલી બેફામ કિંમત આપવી તે સરિયામ ગાંડપણ છે! પરંતુ પેલો ખેડૂત તો જાણે છે કે આ ટુકડામાં સોનું દટાયેલું છે, જે તે આપી રહ્યો છે તે રકમ કરતાં એક સો ગણું મૂલ્ય ધરાવે છે; પ્રમાણામાં તે કંઈ જ આપતો નથી-આ બાબત તે ખેડૂત જાણે છે.

આ સ્થિતિ જાગ્રત આત્માની છે. તે જાણે છે તેણે જે બધું આધ્યાત્મિક આર્દ્ધ માટે ખર્ચું છે તે કશી વિસાતમાં નથી. કશું જ છોક્કું ગણાય નહિ, કારણ આધ્યાત્મિક આર્દ્ધનું મૂલ્ય બધું જ સોનું, રૂપું, હીરા ને જગતની બધી જ સમૃદ્ધિ એકઠી કરી આપવા કરતાં વધુ છે. તે તો ખજાનાઓનો ખજાનો છે. સંપત્તિઓ ભરેલ ભંડાર છે, બેઝોડ કિંમતનું મોતી છે, અતુલ્ય છે, તે આ વાત જાણે છે, તેથી જ ખુશ થતો તે આ પગલું ભરે છે. તે કહે છે, “મારો ત્યાગ ત્યાગ જ ન ગણાય. આ તો મોટી પ્રાપ્તિ છે. મોટો ફાયદો છે.”

આ રીતે જ્ઞાનપૂર્વક, ડાહાપણપૂર્વક, સમજણપૂર્વક અને જાણીબૂર્જીને, સ્પષ્ટ દસ્તિથી અને હૈયાસૂજીથી એક મહાન પગલું ભરીએ, પછી આખા માર્ગ આનંદ જ

આનંદ રહે છે. દરેક ક્ષણે, દરેક ડગલે અને પગલે, શાસે-શાસે, નસીબદાર જીવાત્મા માટેની ઈશ્વરની યોજનાની પૂર્તિ તેમાં રહેલી છે. આમ, વ્યક્તિએ આધ્યાત્મિક જીવન, દિવ્ય આર્દ્ધ અને પરમ ધ્યેયને બરાબર સમજવાં, મૂલવવાં, મૂલ્યાંકન કરવાં અને ઓળખવાં જોઈએ તેમાં જ ડાહાપણ છે. તે જ ખરી ખુશનસીબી છે.

માણસ શું કરી રહ્યો છે તેનું મૂલ્ય તે સમજે પછી આ શોધ કરવામાં માણસ બધો જ ઉત્સાહ, બધી જ શક્તિ રેઝ છે અને આ એક મોટી વાત છે. વહાલા અને પૂજ્ય સ્વામી શિવાનંદજી વતી આ સવારની આ વાતચીત છે. આપણે કોઈ જાતની ગડમથલ સિવાય, શુદ્ધ દિલથી, તીવ્ર ઉત્સાહ અને રસપૂર્વક-અધકચરા દિલથી કે મંદોત્સાહ થઈને નહિ-તેની ઉપસ્થિતિમાં આપણે સૌ ખેંચાઈને એકઠા થઈએ છીએ અને મળીએ છીએ, જેથી આપણા પર સદ્ગુરુની કૂપા થાય અને તેના પ્રકાશમાં આપણે ચાલીએ. આ સમજજ્ઞા અને ડાહાપણપૂર્વક આપણું જીવન ગાળીએ. તમે બધા ખૂબ નસીબવંતા આત્માઓ છો. ભગવાન તમારા સૌ પર એવી કૂપા કરે કે તમે આવું જીવન સમજપૂર્વક જીવો અને આપણું જે કર્તવ્ય છે, દિવ્ય નિયતિ છે તેના પ્રતિ દિવ્ય પૂર્ણતાથી આગળ ધૂપીએ.

□ ‘સાધનામાં અંતરદિશિ’માંથી સાભાર

(ગ્રંથોનું માનવજીવનમાં મહાત્વ પાન નં. ૧૩ ઉપરથી ચાલુ)

ઉપનિષદોનું જ્ઞાન અધ્યાત્મ, દર્શન અને નૈતિકતાના પાયા ઉપર મંડાયેલું છે. ઉપનિષદો સામાજિક, શૈક્ષણિક અને આધ્યાત્મિક જીવનબોધ સાથે આત્મતત્ત્વનું પાથેય પૂરું પાડે છે. ઉપનિષદો કથા કે વાતાંઓ નથી. ત્યાં આત્માના અગાધ ઊંડાશનાં સૌદર્યનું દર્શન છે. જીવન પાથેય છે. પૂજ્ય સ્વામી વિવેકાનંદજી

કહે છે. “Physical Freedom, Mental Freedom and Spiritual Freedom are Watch Words of the Upanishads. ઉપનિષદો ભौતિક, માનસિક અને આધ્યાત્મિક સ્વાતંત્ર્યનું વિશીષ વરદાન છે. તેના સંવાદો આધ્યાત્મિક પ્રકાશથી ઓતપ્રોત થઈને આત્માનુભૂતિનો પથ પ્રશસ્ત કરે છે.

ॐ શાંતિ.

(સંકલિત)

શિવાનંદ આશ્રમમાં રથયાત્રા મહોત્સવ

રવિવાર, ૨૮ જૂન ૨૦૧૪ની સાંજે ચાર વાગ્યે શિવાનંદ આશ્રમ અમદાવાદ સ્થિત ભગવાન શ્રી જગન્નાથજીની રથયાત્રા ઉત્સવ થશે. સૌ ભક્તોને લાભ લેવા વિનંતિ છે.

- વ્યવસ્થાપક; શિવાનંદ આશ્રમ

ગ્રંથોનું માનવજીવનમાં મહિત્પ

- શ્રી સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી

ગુજરાત દિવ્ય જીવન સંઘના પ્રાટેશિક સંમેલનમાં તા. ૨૭-૪-૨૦૧૪ના રોજ આપેલ પ્રવચનનો સારાંશ

ભારતીય સંસ્કૃતિ વૈદિક સંસ્કૃતિ છે. વેદોને અપૌરુષેય કહેવામાં આવેલ છે. અપૌરુષેય એટલે દેવિક; અમાનવીય, પરંતુ આ ચારેય વેદ-ઋગવેદ, યજુર્વેદ, સામવેદ અને અથર્વવેદના પણ પાછા ચાર-ચાર ભાગ છે સંહિતા, બ્રાહ્મણ, આરાધ્યક અને ઉપનિષદ. ઉપનિષદ અનેક છે, જેમાં ઈશ, કેન, કઠ, મુંડક, મંહુક્ય, એતરેય, તૈત્તિરીય, શેતાશ્વતર, પ્રશ્ન, છાંદોય અને બૃહદારાધ્યક જ્ઞાણીતાં ઉપનિષદ છે. ઉપ એટલે સમીપ કે નિકટ અને નિષદ એટલે રહેલું કે બેસવું. ઉપનિષદ એટલે ગુરુની પાસે બેસીને ગ્રહણ કરેલું શાન. આ ઉપનિષદોમાં પ્રમુખત્વે ગુરુ અને શિષ્ય વચ્ચે વિભિન્ન સંવાદો વડે જીવનયાપનનો રાજમાર્ગ પ્રદર્શિત કરવામાં આવ્યો છે. આ જીવન એટલે માત્ર દૈનિક જીવન જરૂરિયાતોની પ્રાપ્તિનો માર્ગ નહીં. આવી દૈનિક આવશ્યકતાની પૂર્તિ પછી માનવજીવનનું લક્ષ્ય શું? માનવજીવનનું અંતિમ અને એકમાત્ર લક્ષ્ય પરમતત્ત્વની પ્રાપ્તિ કે આત્મ ઉપલબ્ધિ જ છે. હવે આ પરમતત્ત્વ કે આત્માનુસંધાનનો માર્ગ આ ઉપનિષદો પ્રદર્શિત કરે છે.

ભગવાન ભાષ્યકાર ભગવાન શ્રી શંકરાચાર્યજીએ તેમના મહાપ્રયાજ્ઞ પૂર્વે સ્વકીય શિષ્યવર્તુણને જે અંતિમ જ્ઞાન આપ્યું તેને 'સાધનપંચકમ્'ના નામથી ઓળખવામાં આવે છે. અહીં સૌથી પ્રથમ જે વાત પ્રતિપાદિત થાય છે તે એ કે વેદોનું નિત્ય અધ્યયન કરવું. વેદોના આદેશ અનુસાર જીવન કવનના માર્ગ પ્રત્યેક કર્મ સારી રીતે કરવું. આપણું પ્રત્યેક કર્મ ઈશ્વરની પૂજા-આરાધના બને અને આપણી કામનાઓનો છ્રાસ થાય. હવે જ્યારે કામનારહિત મન હોય ત્યારે મનોનાશને પામે જે અંતારોગતવા મોકષપ્રદાયક જીવનની પ્રાપ્તિ કરાવે.

અહીં એક વસ્તુની સ્પષ્ટ સમજજ્ઞ હોવી જરૂરી છે કે આપણાં દૈનિક સર્વસાધારણ જીવન સાથે આ વળી

મોકાનો તે શું સંબંધ છે!

માનવમાત્રની આકંક્ષા સુખ, શાંતિ અને સમૃદ્ધિની છે અને આ સુખ-શાંતિની વચ્ચે જો કોઈ બાધા હોય તો તે આપણો આપણી વૃત્તિઓ પ્રત્યેનો અભિગમ છે. કામ, કોષ અને લોભને ગીતાએ દુઃખનાં દ્વાર કલ્યાં છે. ઉપનિષદ્ધીનો પ્રથમ ઉપોદ્ઘાત આ બાબત સાવધાન કરે છે, કહે છે, ઈશનું રાજ્ય છે આખું-વાંચ્યો ના ધન અન્યનું. ઈશાવાસ્યમિં સર્વ મા ગૃહઃ કસ્ય સ્વિદ્ધધનમ् ॥ (ઇશ. ૩. ૧) તેની સાથે સાથે ઉપનિષદ કર્મના સાતત્યની પણ હાકલ કરે છે. કહે છે સો વર્ષ જીવવાની ઈચ્છા રાખવી, પરંતુ મૃત્યુના દ્વારે ઊભા રહીને પણ નિષ્કામ નિષ્કપટ જીવન જીવતાં જીવતાં તથા કર્મનો કર્તા હું નહીં તેવી ભાવનાથી જીવીને મૃત્યુને માથે પગ મૂકીને પરલોકે સંચરવું. કુર્વન્નેવેહ કર્માણિ જિજીવિષેષજાતાં સમાઃ । એવં ત્વયિ નાન્યચેતોકસ્તિ । ન કર્મ લિખ્યતે નરે ॥ ઇશ. ૩. ૨) ઉપનિષદ હાકલ કરે છે. અશાનના અંધકારમાંથી જ્ઞાન પ્રકાશ ભજી અગ્રસરવા સતત પ્રયત્નશીલ રહો. આ જગતમાં જે કંઈ દેખાય છે તે બધું જ નાશ પામવાનું છે. એક ઈશ્વર જ અવિનાશી છે, માટે અવિનાશીની ઉપાસના કરો.

કેન ઉપનિષદની કથા દૃઢતાપૂર્વક કહે છે કે ઈન્દ્રિયોની પાછળ જે શક્તિ અને ક્ષમતા છે તે આત્મા છે, માટે આત્માની ઉપાસના કરો. દેવતાઓની પણ શક્તિ અને ઊર્જા તે ઈશ્વર પ્રદાતા છે. માટે અરુણ, વરુણ, અર્જિન કે ઈન્દ્ર સૌથી તે પરમતત્ત્વને જ સર્વશ્રેષ્ઠ માનવું જોઈએ. 'હું' કંઈક હું તેના મિથ્યાભિમાનથી મુક્ત રહેવું જોઈએ.

કઠીપનિષદ્ધ તો ઢોલ વગાડીને સ્પષ્ટ કરવા માગે છે, બાબુ દશ્યમાન સુખ, ભોગ કે વિલાસ મિથ્યા છે, પછી તે સ્વર્ગનું સુખ હોય તો પણ શું? જ્યારે 'સર્વસ્વ'નો ત્યાગ થાય, 'ન તત્ત્વ ત્વં ન જરયા જિબેતિ' જ્યાં મૃત્યુરૂપ ધમ પણ નથી, જ્યાં વૃદ્ધાવસ્થાનો ભય નથી તે સ્વર્ગની

પણ આકંશાન રહે, ત્યારે સંપૂર્ણપણે ખાલી થઈ ગયેલાં નિર્ભળ, નિશ્વલ, નિર્વિકાર જીવન-કવન વિષે જ જ્ઞાનપ્રકાશ અને આત્મવિકાસની ગંગોની પ્રગત થાય છે. કારણ આ બાબુ ઐન્દ્રિયજન્ય ઉપકરણોમાં એથ સર્વભુ ભૂતેષુ ગૂડોત્ત્મા ન પ્રકાશતે । (કઠ. ઉપ. ૧:૩:૧૨) આત્મા, આચ્છાદિત રહે છે, તે વિદ્યમાન નથી. પ્રકાશમાન નથી. માટે ઉત્તિષ્ઠત જગ્રત પ્રાપ્ય વરાન્નિબોધત - ઉઠો જગ્યો શ્રેષ્ઠ મહાપુરુષો પાસેવી પ્રાપ્ત કરો. (કઠ. ઉપ. ૧:૩:૧૪) સંધર્ષ તો કરવો જ પડશે. લોલ અને મોહનો ત્યાગ પણ કરવો પડશે. અંગુઝમાત્ર: પુરુષો જ્યોતિરિવાધુમક: । (કઠ. ઉપ. ૨:૧:૧૩) મનુષ્યની હદ્યગુફામાં જ અંગુઝમાત્ર પુરુષ ભૂત, ભવિષ્ય અને વર્તમાનનું નિયંત્રણ કરનાર આત્મા નિહિત છે.

આમ, જ્યારે સર્વસાધારણ માનવ પણ આત્મચિંતન કરવા લાગે પઢી આ સુખ, દુઃખ, માન અપમાન, યશ-કીર્તિ બુધું જ ગૌણ થઈ જાય છે. આપણા સૌના જીવનની સૌથી મોટી સમસ્યા આપણા મિથ્યા અહંકારો છે. સામવેદનાં છાન્દોળ્ય - ઉપનિષદમાં ઋષિ રેકવ અને રાજી જાનશુદ્ધિની કથા છે. રાજ્ઞાને તેની સેવા, પરોપકાર અને જનમંગલના કર્તૃત્વનો અહંકાર છે, પરંતુ જ્યારે તેણે આદરેલાં લોકકલ્યાણનાં કાર્યોની સાથે મનીષી રેકવનાં ત્યાગ અને અહું શૂન્યતાનાં દર્શન કર્યા, ત્યારે તેને સમજાયું કે જ્ઞાનપ્રાપ્તિ માટે નામ અને જ્યાતિની લાલસા એ તો બામક મોહ છે અને સમયની ગતિની સાથે વિલીન થઈ જાય છે.

આનું જ સુંદર કથાનક સામવેદના છાન્દોળ્ય ઉપનિષદમાં સત્યમાં પ્રતિષ્ઠિત થવા માટે માર્ગ પ્રશસ્ત કરે છે. અહીં એક વિદ્યાર્થીની કથા છે. જાબાલી નામની દાસીનો પુત્ર સત્યકામ, ઋષિ હરિદુમત ગૌતમના આશ્રમમાં અભ્યાસ માટે જાય છે. ઋષિ પૂછે છે, તારા પિતાનું નામ શું? તે કહે છે; “મારી માતા તેની તરણાવસ્થામાં અનેક લોકોની સેવા કરતી હતી, ત્યારે મારો જન્મ થયો, તેથી મને મારા ગોત્ર કે પિતાના નામની ખબર નથી. મારી માતાનું નામ જાબાલી છે. તેથી મારું

નામ સત્યકામ જાબાલ છે.” આ સત્ય અરુચિકર હતું. કટુ સત્ય હતું, પરંતુ સત્યમાં નિષા રાખનાર આ વિદ્યાપ્રિય બ્રહ્મચારીની સદ્ગ્લાવનાથી ઋષિ પ્રભાવિત થયા છે. આ ગૌતમઋષિની આજ્ઞાથી સત્યકામ અરણ્યમાં ગાયો ચરાવવા જાય છે, તેની સેવામાં નિષા હતી. ગુરુના વચનમાં આદેશપાલનમાં-તેનો દઢ વિશ્વાસ હતો. આમ, અરણ્યમાં તેને પ્રકૃતિનાં પરિબળો વાયુ-અઞ્જિ ઈત્યાદિની કૃપાથી આત્મજ્ઞાન થાય છે.

અહીં આપણી પાસે એક પ્રશ્ન સ્પષ્ટ થાય છે. આપણને આપણા ગુરુમાં શ્રદ્ધા છે! વિશ્વાસ છે! ગુરુ પ્રત્યે આપણી નિષા દઢ છે! કદાચ પ્રશ્નનો ઉત્તર ન પૂછવામાં આવે તો જ સારું, કારણ આપણાં આયખાં અભડાયેલાં છે. આપણાં જીવન દંભી છે. આપણું માનસ છણથી ભરેલું છે. બહારથી ગુરુદેવ ગુરુદેવ કહેનારા લોકોના માનસની પાછળ જે ‘મળ’ માનસિક વિકાર ભરેલો છે, તે જ તેમની આધ્યાત્મિક પ્રવૃત્તિ અને ઉન્નતિ કે અભ્યુદ્ય વચ્ચેનો અંતરાય છે. આ જ મળ આગળ વિક્ષેપ અને આવરણ થઈને આત્મજ્ઞાનના પથે અવરોધ બને છે. માટે જ ઉપનિષદ્દ સાવધાન કરે છે. યજુર્વેદના બૃહદારણ્યક ઉપનિષદનાં પાત્ર ગાર્ગી અને મહામના યાજ્ઞવળ્યનો સંવાદ આપણા અધ્યાત્મ જીવન પથે માર્ગ પ્રદર્શિત કરે છે. શાશ્વાર્થ નિપુણ ગાર્ગી યાજ્ઞવળ્યને અનેક પ્રશ્નો પૂછે છે. પૂછવાનું તો ઉચિત છે, પરંતુ જ્યારે પ્રશ્નો અતિ પ્રશ્ન બને તે ઉચિત નથી. યાજ્ઞવળ્ય ગાર્ગી ને કહે છે, અતિપ્રશ્ન ન કરો, અન્યથા તમારું મસ્તિષ્ણ ફાટી જશે. બ્રહ્મ ચર્ચાનો વિષય નથી. બ્રહ્મ જ બધાં જ કારણોનું કારણ છે. આદિ કારણનું કોઈ કારણ ન હોય. આમ, બ્રહ્મવિષયક પ્રશ્ન જલ, વાયુ, અંતરિક્ષ, ગંધર્વલોક, આદિત્ય, ચન્દ્રમા, નક્ષત્ર, દેવતા, ઈન્દ્રલોક, પ્રજાપતિ બધાંથી પર પૂછે છે.

દુર્ભાગ્યે આપણા છીછાં વાંચન, અને મનન, ચિંતન કે નિદિષ્યાસન અથવા આત્મચિંતન કે અધ્યાત્મ સાધના વગરનાં જીવન માત્ર દંબ, છણ, આંદંબર અને ઔપચારિકતાસભર જીવન યાપન કરે કે પ્રશ્નો પૂછે તે મિથ્યાત્વ છે.

અનુસંધાન પાના નં. ૧૧ ઉપર

ધ્યાન વિષેના કેટલાક મહિંસના પ્રશ્નો

શ્રી સ્વામી નિબિલેશ્વરાનંદજી

૧. ધ્યાનમાં મન કેમ લાગતું નથી ?

કેટલાક લોકો આવીને કહેતા હોય છે, “અમે ધ્યાનમાં તો બેસીએ છીએ. નિયમિત ધ્યાન કરીએ છીએ, પણ ધ્યાનમાં મન લાગતું નથી. આશ્રયની વાત તો એ છે કે આમ સામાન્ય સંજોગોમાં મન હજુ સ્થિર હોય, ભટકતું ન હોય, પણ જેવું ધ્યાન શરૂ કર્યું કે મનમાં કોણ જીણો ક્યાંચથી કદ્દી પણ ન કર્યા હોય એવાય વિચારો આવવા લાગે છે. ધ્યાનમાં મન બહુ જ ભટકવા લાગે છે.”

ધ્યાનમાં જલદીથી મન જો લાગી જાય તો આશ્રય કહેવાય. એ તો જન્મસિદ્ધ યોગી હોય તો જ ધ્યાનમાં તુરત જ મન એકાગ્ર થઈ જાય. મોટા ભાગના સાધકોને વરસો સુધી પ્રયત્ન કરવો પડે છે, કેમ કે મનનો સ્વભાવ જ ચંગળ છે. વળી, ઈન્દ્રિયો બહિર્મુખી છે. એને અંતરમાં વાળવી પડે છે. આ માટે અભ્યાસ જરૂરી છે.

આ ઉપરાંત નિયમિત ધ્યાન કરવું આવશ્યક છે. જો નિયત સમયે દરરોજ ધ્યાન કરવામાં આવે તો પછી થોડા સમયમાં મન તૈયાર થઈ જાય છે. વળી, મનને ધ્યાનની અગત્ય સમજાતી નથી એટલે તે તેની પ્રકૃતિ પ્રમાણે ઠેકડા મારે છે. આપણે રૂપિયા-પૈસાનો પૂરેપૂરો હિસાબ રાખીએ છીએ. એમાં એક રૂપિયાનો પણ ગોટાળો ચલાવી લેતા નથી પણ અમૂલ્ય એવી ક્ષણોનો આપણે વ્યવસ્થિત હિસાબ રાખતા નથી. એને નિર્દ્ધક વેડફી દઈએ છીએ. જપ-ધ્યાન દ્વારા આ ક્ષણોનો પ્રભુની શાશ્વત બેંકમાં જમા થાય છે અને પછી ચક્કવૃદ્ધિ વ્યાજ સાથે એનું વળતર જન્મોજન્મ સુધી મળ્યા કરે છે, પણ એ અદ્ભુત બેંકની આપણાને ખબર નથી એટલે ક્ષણોને ઉડાઉગીરની જેમ ફાવે તેમ ઉડાડી દઈએ છીએ.

મનમાં અશુદ્ધ અને કચરા ભરેલા હોય તો પણ મન ભગવાનમાં એકાગ્ર થઈ શકતું નથી. પ્રથમ ચિત્તશુદ્ધિ આવશ્યક છે અને તે માટે અણાં યોગનાં છ પગથિયાં

ચઢવાં પડે છે. ધ્યાન એ તો સાતમું પગથિયું છે. એકાએક છલાંગ લગાવીને સાતમા પગથિયે પહોંચી શકતું નથી. કમશા: એક-એક પગથિયું સિદ્ધ કરીને સાતમા પગથિયે પહોંચતાં તો મન, દેહ અને પ્રાણશક્તિ બધું જ શુદ્ધ, પવિત્ર અને સ્વસ્થ બની જાય છે. એ પછી ધ્યાન માટે અભ્યાસ કરવો પડતો નથી, પણ આજકાલ લોકોને તાત્કાલિક સમાધિનો અનુભવ કરવો છે અને એવા કહેવાતા ગુરુઓ જ્ઞાન દિવસની ધ્યાનશિબિરમાં હજારો રૂપિયા લઈને ઇન્સ્ટન્ટ સમાધિનો અનુભવ પણ કરાવે છે!! ત્યારે ગ્રન્થ એ થાય છે કે આપણા ઋષિમુનિઓ વરસોની કઠિન તપશ્ચર્યા બાદ સમાધિ પ્રાપ્ત કરતા હતા. આજના યુગમાં પણ જીવનભરની તપશ્ચર્યા દ્વારા જ સમાધિની ઉચ્ચ ભૂમિકા યોગીઓ મેળવે છે. એ સમાધિ શું જ્ઞાન કલાકમાં મળી શકે? પણ ભોળા અને મૂર્ખ લોકોને ભરમાવનારા ઘણા પાખંડીઓ પણ નીકળી પડ્યા છે! જે સમાધિના થોડી ક્ષણોના અનુભવે સમગ્ર જીવન પલટાઈ જાય, ફરી ફરી એ બ્રહ્મસ્થિતિમાં જવાની ઈચ્છા થાય એ સાચી સમાધિ, જે વરસોની સાધના પછી સુલભ બને છે. વળી, પાત્ર તૈયાર ન હોય અને જો સમાધિ મળે તો ભારે નુકસાન પણ થઈ શકે છે. તપશ્ચર્યા કરવાનું કારણ જ પાત્રની સંપૂર્ણ શુદ્ધિ છે. દક્ષિણેશ્વરના કાલીમંદિરની માલિક રાણી રાસમણિના જમાઈ મથુરબાબુને શ્રીરામકૃષ્ણ ઉપર વિશેષ ભાવ હતો. તેઓ તેમની આંતરિક શક્તિઓથી પરિચિત હતા. એક દિવસ તેમણે શ્રીરામકૃષ્ણ પાસે હઠ લીધી કે, “મને ભાવસમાધિ આપો.” શ્રીરામકૃષ્ણે કહ્યું: “રહેવા દો, તમે જે છો તે બરાબર છે.” પણ વારંવારની માગણી પછી શ્રીરામકૃષ્ણએવે એમને સ્પર્શ કર્યો. તેઓ ભાવસમાધિમાં આવી ગયા. કેટલાક દિવસો એ જ સ્થિતિમાં રહ્યા. થોડા દિવસો પછી શ્રીરામકૃષ્ણ પાસે આવીને કહ્યું: “મને હતો

તેવો કરી દો. આ સ્થિતિમાં તો જમીન-જાગીરનાં કંઈ કામ નથી કરી શકતો.” પછી રામકૃષ્ણ દેવે એમનો ભાવ પાછો બેંચી લીધો. આધાર તૈયાર ન હોય તો ધ્યાન ને ભાવસમાધિનાં વિપરીત પરિણામ પણ આવી શકે.

૨. ધ્યાનમાં ખરાબ વિચારો શા માટે આવે છે?

ધ્યાનની બાબતમાં એક બીજો પણ સામાન્ય અનુભવ એ છે કે જ્યારે ધ્યાનનો અભ્યાસ શરૂ નહોતો કર્યો ત્યારે તો મન બરાબર ચાલતું હતું પણ જેવો અભ્યાસ શરૂ કર્યો ને ધ્યાનમાં બેઠા કે અનેક પ્રકારના આડાઅવળા વિચારો આવવા શરૂ થઈ જાય છે તો આવું શા માટે થતું હશે?

એનું એક કારણ તો અચેતન મનમાં પડેલા સંસ્કારો બહાર આવે છે. ધ્યાનથી અચેતન મનને વલોવવાની પ્રક્રિયા શરૂ થાય છે. સમુદ્રમંથન કરતાં પહેલાં તો એર જ નીકળ્યું હતું. અમૃત તો સહુથી છેલ્લે નીકળ્યું. એવું જ અહીં પણ બને છે. ધ્યાનમાં બેસતાં કદી કલ્યાણ પણ ન કરી હોય એવા વિચારો આવી ચઢે છે ત્યારે સાધ્યાને થાય છે કે કોઈ ભૂતપ્રેત તો વળળ્યું નથી ને? ભગવાન બુદ્ધ જ્યારે ધ્યાન શરૂ કર્યું ત્યારે મારની આખી સેનાનો સામનો કરવો પડ્યો હતો. આ માર એટલે બીજું કંઈ નહીં પણ પૂર્વજન્મના સંસ્કારોનું ઘનીભૂત રૂપ. ધ્યાન શરૂ કરતાં જ અચેતન મનમાંથી અશુદ્ધિ બહાર આવે છે એટલે એમ માનવાનું નહીં કે પહેલાં આપણે સારા હતા કે આપણને આવા વિચારો કદી આવતા ન હતા અને હવે ખરાબ થઈ ગયા છીએ. આ તો ખાટલા નીચે સંતાયેલો ચોર બહાર નીકળ્યો છે. લાઈટ કરવામાં આવે તો સંતાયેલો ચોર બહાર નીકળે છે. હવે બે રસ્તા છે, એક તો લાઈટ બંધ કરીને સૂઈ જવાનું અને મારી લેવાનું કે ચોર નથી, પણ સૂઈ ગયા પછી ચોર તો એનું કામ કરવાનો જ છે. તે ગણું દબાવીને મારી નાખશે અને લૂંટી લેશે એટલે ચોરને જોઈ ગયા પછી કંઈ સારી રીતે ઊંધી શકાતું નથી. આથી એક જ રસ્તો છે કે ધક્કો મારીને ચોરને દરવાજાની બહાર કાઢી મૂકવો. પછી બધું સલામત. એવું જ અહીં પણ બને છે. ધ્યાનનો પ્રકાર આવતાં અંદર બેઠેલા ચોરો અને રાક્ષસો

ચિત્તશુદ્ધિ માટે લાંબા સમય સુધી જાગૃત રહીને પ્રયત્નો કરવા પડે છે. આમાં કોઈ ‘ઈન્સ્ટાન્ટ’ માર્ગ નથી. સિવાય ભગવદ્ગૃહા કે ગુરુકૃપા. એ પણ એને જ મળે છે, જેઓ તૈયાર હોય.

બહાર આવે છે. આ રાક્ષસોને હવે આપણે અંદરથી બહાર કાઢી મૂકવાના રહ્યા. આ વિશે શ્રીરામકૃષ્ણદેવના અંતરંગ શિષ્ય સ્વામી અદ્ભુતાનંદજી કહે છે : “ભગવાનનું નામ લેવાથી, ધ્યાન કરવાથી ગરમી ઉત્પન્ન થાય છે અને અંદર રહેલા રાક્ષસો આ સહન કરી શકતા નથી. તેઓ અચેતન મનમાંથી સચેતન મનમાં આવી જાય છે.” તો પછી શું કરવાનું? જે ઉપાયથી તેઓ બહાર આવ્યા એ જ ઉપાયથી, સચેતન મનમાંથી ફેંકી દેવાના છે એટલે કે ધ્યાન અને ભગવાનના નામનો જપ સતત ચાલુ રાખવાથી પછી એ રાક્ષસો ચાલ્યા જાય છે, પછી તો મન એવું બની જાય છે કે એ રાક્ષસો એમાં પ્રવેશી શકતા નથી એટલે ધ્યાનની શરૂઆતમાં ખરાબ વિચારો આવે તો બિલકુલ ગભરાયા વગર ધ્યાન ચાલુ રાખવું જોઈએ. જે અધ્યવસ્થેથી ધ્યાન છોડી દેવામાં આવે તો પછી મન ક્યારેય ધ્યાનમાં લાગતું નથી. મનનું શાહીના ખરિયા જેવું છે. શાહીનો ખરિયો ધોતાં હોઈએ તો જેવું પાણી નાખીએ તેવું બ્લૂ થઈ જાય અને તે ત્યાં સુધી બ્લૂ થતું રહેશે, જ્યાં સુધી એમાં સૂક્ષ્મ રીતે પણ શાહીના પરમાણુ છુપાયેલા હશે. સાવ સ્વચ્છ થઈ જાય પછી જ શુદ્ધ પાણી રહેશે. મનમાં પણ જ્યાં સુધી અશુદ્ધિ રહેલી હશે, ત્યાં સુધી ધ્યાન વખતે એ બહાર આવવાની જ, પણ વધુ ને વધુ ધ્યાન કરતાં પછી એ અશુદ્ધિ દૂર થઈ જતાં મન પણ શાહીના ખરિયાની માફક સ્વચ્છ, નિર્મળ બની જાય છે. આવું શુદ્ધ મન પરમાત્મામાં સહેલાઈથી એકાગ્ર બને છે.

ધ્યાન એ મન માટે હોમિયોપથીની દવા જેવું છે. હોમિયોપથીની દવાથી શરૂઆતમાં તો રોગ વધે છે. રોગ એના પૂરા સ્વરૂપમાં બહાર આવે છે. આથી ધણા લોકો કહે છે કે આ દવાથી તો રોગ વધી ગયો, પણ પછી એ દવા રોગને જડમૂળમાંથી કાઢે છે. એમ ધ્યાનથી

શરૂઆતમાં બધી ગંદકી, કુસંસ્કારો બહાર આવે છે, પણ પછી ધ્યાન ચાલુ રાખવાથી આ બધી ગંદકી જડમૂળમાંથી જાય છે. ધ્યાન મનુષ્યને નિતાંત શુદ્ધ અને પવિત્ર બનાવે છે. આથી શરૂઆતના તબક્કામાં ધ્યાનને પરિણામે જે કુઈ અંદરથી બહાર આવે તે આવવા દેવું અને ચિત્તા કરવાને બદલે ખુશી થવું જોઈએ કે અંદર બધું સ્વચ્છ થઈ રહ્યું છે.

પરંતુ જો એ ખરાબ વિચારો સામે લડવામાં આવે તો તે મનમાં સવાર થઈ જાય છે અને માણસ થાકી જાય છે અને ધ્યાન છોડી દે છે, કેમ કે મનનું એવું છે કે એને જેની ના પાડવામાં આવે તે જ તે ધરાર કરે છે. આ સંદર્ભમાં એક દસ્તાંતકથા છે. એક માણસને ભૂતને વશ કરવું હતું. આથી તે પોતાના ગામના સિદ્ધ મહાત્મા પાસે ગયો અને તે માટેનો મંત્ર માગ્યો. મહાત્માએ કહ્યું : “ભૂતને વશ કરવાનું રહેવા દે. એનાથી તું હેરાન થઈ જઈશ.” પણ એણે જીદ ચાલુ રાખી. આથી મહાત્માએ તેને ભૂતને વશ

કરવાનો મંત્ર આપ્યો અને કહ્યું : “આ મંત્રના સવા લાખ જપ કરીશ તો ભૂત અવશ્ય તારે તાબે થઈ જશે, પણ એક વાતાનું ધ્યાન રાખજે કે પેલા જાડ ઉપર એક વાંદરો રહે છે. એ ભૂતનો હુશમન છે. એ આવીને તને હેરાન ન કરે તેનું ધ્યાન રાખજે અને મનમાં પણ તું એનો એકવાર પણ વિચાર કરતો નહીં. નહીંતર મંત્ર ફળશે નહીં.” તેણે કહ્યું : એમાં કઈ મોટી વાત છે! વાંદરાનો એકવાર પણ વિચાર નહીં કરું” પણ જેવો મંત્ર જપ કરવા બેઠો ને મનમાં વાંદરો આવી ગયો! પેલા જાડ પરથી ઠેકડો મારીને આવશે તો? પછી તો મનમાંથી વાંદરો ખસે જ નહીં. આમ, એ બિચારો મનના વાંદરાને લઈને ભૂતને વશ કરી શક્યો નહીં.” મનના ખરાબ વિચારો પણ વાંદરા જેવા છે, નથી કરવાના એટલે એ આવવાના જ, પણ એની સાથે લડ્યા-ઝડ્યા વગર, એનો વિચાર કર્યા વગર, એની ઉપેક્ષા કરીને ધ્યાન ચાલુ જ રાખવાથી પછી એ જતા રહે છે.

૩. ધ્યાનમાં વિચારો આવે ત્યારે શું કરવું?

સ્વામી વિવેકાનંદ આ વિષે માર્ગદર્શન આપતાં શિષ્યને કહે છે : “એક જ વસ્તુ ઉપર મનને સ્થિર રાખવું. સામાન્ય માણસનું મન જુદી જુદી વસ્તુઓમાં વેરવિભેર થઈ ગયેલું હોય છે. ધ્યાન કરતી વખતે પ્રથમ તો મન ભટકવાનો પ્રયત્ન કરે છે, પણ મનમાં ભલે ગમે તે ઈચ્છા ઉદ્ભબે, તમારે શાંત બેસી રહેવું અને કેવા વિચારો આવે છે તે જોયા કરવું. આ પ્રમાણે મન ઉપર સતત દૃષ્ટિ રાખવાથી તે શાંત થાય છે પછી તેમાં વિચારતરંગો ઉઠતા નથી. જે બાબતો અંગે તમે અગાઉ ઉઠો વિચાર કર્યો હોય છે તે સંઘળી બાબતો, તેમાં રહેલા વિચારતરંગો એક સુસ્ત મનના પ્રવાહનું રૂપ લે છે અને તેથી ધ્યાન વખતે તે મનમાં જાળી ઉઠે છે.

ધ્યાન દરમિયાન આવા તરંગો કે વિચારોનો ઉદ્ભબ એ સૂચ્યે છે કે તમારું મન એકાગ્રતા તરફ આગળ વધે છે. ક્યારેક મન અમુક ચોક્કસ ભાવ ઉપર એકાગ્ર થાય છે.

તેને સંવિકલ્પ એટલે સંદનરહિત સમાધિ કહેવામાં આવે છે, પરંતુ જ્યારે મન લગભગ બધી પ્રવૃત્તિઓમાંથી મુક્ત થઈ અનાંત જ્ઞાનના સારભૂત આત્મામાં વિલીન થઈ જાય ત્યારે આ નિર્વિકલ્પ સમાધિ કહેવાય છે.” આ રીતે મનની સર્વોચ્ચ સ્થિતિ નિર્વિકલ્પ સમાધિ સુધી પહોંચી શકાય છે પણ પ્રયત્ન સતત ચાલુ રાખવો જોઈએ.

પરંતુ સંસારમાં રહીને ઈશ્વરનું ધ્યાન કરવું બહુ જ મુશ્કેલ છે એમ એક ભક્તે શ્રીરામકૃષ્ણદેવને કહ્યું ત્યારે તેઓ તુરત જ બોલી ઉઠ્યા : ‘‘કેમ? અભ્યાસયોગ. દેશમાં ભાડબુજ્ઝાનાં બૈરાંઓ પૌંચા ખાંડતી વખતે કેટલી બાજુને સંભાળે છે! જુઓ, ઉપરથી સાંબેલું એકસરખી રીતે પડ્યા કરે છે. બાઈ નીચે એક હાથે ડાંગર સંકોરતી જાય છે. બીજે હાથે છોકરાને ખોળામાં રાખી ધવરાવે છે. એ વખતે વળી ઘરાક આવે છે, આ બાજુ સાંબેલું તો

અનુસંધાન પાના નં. ૨૦ ઉપર

પ્રેમામૃત

- શ્રી સ્વામી અભિરામદાસજી ત્યાગી

એકાંગી સાધના છોડો

સાધક કદી પણ એકાંગી - પોતાના શ્રેય પૂરતું જ - જીવન જીવવાનું ન વિચારે. ફક્ત પોતાના આત્મકલ્યાણનો જ વિચાર ન કરે. આ બહુ મહત્વની વાત છે.

આપ જોશો કે ગોપીઓમાં જે વહેલી ઉઠે તે બીજી ગોપીને ત્યાં જઈ તેને જગાડે છે, તેનો સાથ લે છે અને સમૂહમાં બધી ગોપીઓ યમુનાજીના તટ પર જઈને સ્નાનાદિ ડિયાઓ કરે છે. મા ભગવતી આદ્યશક્તિ કાત્યાયિનીનું ગ્રત કરે છે. તેમની પૂજા ઉપાસના કરે છે. બધાંનો સાથ લઈને કરે છે. દક્ષિણ ભારતમાં મા આંડાલ થઈ ગયાં. તેમણે પણ લગભગ આ રીતે જ સાધના કરી હતી. તો આ સામૂહિક સાધના ખૂબ સારી છે. બીજા વ્યક્તિગત સ્વાર્થ કરતાં આપણને ઉપર ઉઠાવે છે.

સાધનાનો અર્થ એવો નથી કે ફક્ત આપણું કલ્યાણ થઈ જાય. ભગવાન શ્રીરામના ભક્ત વિભીષણ લંકામાં પોતાની સાધનાથી સંતુષ્ટ હતા. કારણ કે રાવણ તેમની સાધનામાં કોઈ વિક્ષેપ કરતો ન હતો, કોઈ વિરોધ કરતો ન હતો. વિભીષણ સંતુષ્ટ હતો, પરંતુ શ્રી હનુમાનજી મહારાજે લંકા ગયા ત્યારે તેમને કહું કે ફક્ત

પોતાની સાધનાથી સંતોષ ન પામો. કેટલાયે રામભક્ત છે, જે સાધના કરવા ઈચ્�ે છે અને તેમની સાધનામાં આ રાવણ વિઘ્ન બની રહ્યો છે. રાવણના અનુયાયીઓ પણ વિઘ્ન નાખી રહ્યા છે.

આપણા બધા માટે આ એક પ્રેરણા છે. જો ફક્ત તમારી સાધના સુરક્ષિત હોય અને અન્ય ભાઈ, અન્ય સાધક, અન્ય બહેન સાધનામાં અવરોધોનો સામનો કરી રહેલ હોય તો આપણી સાધનામાં કંઈ ને કંઈ ઉણાપ જરૂર હોવી જોઈએ અને એવી વ્યક્તિ કદી પરમાત્મા સુધી પહોંચી શકતી નથી.

વિભીષણના હૃદયમાં જીવારે હનુમાનજીએ પોતાના દિવ્ય વિચાર ભર્યા, ઉદારતાવાળા વિચાર ભર્યા તે પછી જ વિભીષણ ભગવાન શ્રી રામની પાસે પહોંચી શક્યા. તે પહેલાં વિભીષણ રામજીનો સાક્ષાત્કાર કરી શક્યા ન હતા. તો સાપનામાં ઉદારતા હોવી જાઈએ. ફક્ત પોતાનું પેટ ભરો, મારું જ કલ્યાણ થાઓ. એવી સંકુચિતતા હોવી ન જોઈએ. આપણાં જેટલાં ભાઈબહેન છે - બધાંનું કલ્યાણ હો. પ્રાણીમાત્રનું કલ્યાણ થવું જોઈએ. જીવનમાત્રનું કલ્યાણ થવું જોઈએ.

મંગળમય નામ જ એકમાત્ર સાધના

એક વાત સદા ખ્યાલમાં રાખો - આ જીવ પરમાત્માનો અભિન્ન અંશ છે. આપણે બધા પરમાત્માના વિરાટ સ્વરૂપનાં અંગ છીએ અને શરીરનું પ્રત્યેક અંગ જીવાં સુધી તે શરીર સાથે જોડાયેલું હોય છે ત્યાં સુધી શારીરિક ચેતના મેળવે છે. અલગ થઈ ગયા પછી નિર્જીવ-નિયેષ થઈ જાય છે. પ્રત્યેક અંગ શરીરની પુષ્ટિ તથા તુષ્ટિ માટે સ્વાલ્પાવિક કાર્ય કરે છે તેમાં કોઈ પ્રકારનું અહેસાન કે અહેમ નથી હોતો. તે જ પ્રકારે જીવ જીવારે પરમાત્માની સાથે પોતાના અનાદિ સંબંધોનું ફરી સ્મરણ કરી તાદાત્ય કરે છે અને નિર્જામભાવથી સેવા કરે ત્યારે તેના ઉન્નતિ-અભ્યુદ્ય થાય છે.

જીવ જીવારે પરમાત્મા તરફ આગળ વધે છે ત્યારે પહેલાં માયા સામે આવે છે, કારણ કે જીવ અને

બ્રહ્મ વચ્ચે માયાનું જ આવરણ છે.

માયા ત્રણમાં મિથ્યા (અસત્ય) હોવા છતાં પ્રભુકૃપા (પ્રભુશરણાગતિ) સિવાય તેનાથી છૂટી શકતું નથી. પરમાત્માની સાચી વિધિવત્ શરણાગતિનો સ્વીકાર અને કુસંગનો ત્યાગ થતાં જ નામસ્મરણથી જીવને સહજ સ્વરૂપનો બોધ થાય છે. પ્રેમાભક્તિથી તેને આનંદની પ્રાપ્તિ થાય છે. રટેલું જ્ઞાન (સાંભળેલું તેમજ જાણેલું જ્ઞાન) કલ્યાણ કરી શકતું નથી. જ્ઞાન તો તમારી અંદરથી પ્રગટ થવું જોઈએ. તમે પોતે જ્ઞાનસ્વરૂપ છો, ત્યાં જીવાં સુધી તે બોધ અંદરથી પ્રગટ ન થાય ત્યાં સુધી કલ્યાણ થતું નથી. આ યુગમાં તો પરમાત્માનું પરમ મંગળમય નામ જ કલ્યાણ માટેનો એકમાત્ર આધાર છે.

□ ‘પરમાર્થ પ્રકાશ’માંથી સાભાર અનુવાદ

માનવજીવન અમૂલ્ય છે

- શ્રી સ્વામી ગોવિંદબાળિજિ

ભગવાનની બનાવેલી આ સૃષ્ટિમાં મનુષ્યનું કંઈક વિશિષ્ટ સ્થાન છે. સૃષ્ટિમાં અનેક પ્રકારનાં પ્રાણી, અનેક યોનિઓ છે, પણ મનુષ્ય એવું પ્રાણી છે, જે વિચાર કરે છે અને વિવેકથી પોતાની કિયાઓમાં પરિવર્તન લાવે છે, લાવી શકે છે, બર્ગસને ત્રણ પ્રકારની જીવન શ્રેષ્ઠીઓ દર્શાવી છે. Instinctive (સહજ) Life, Intellectual (બૌધ્ધિક) Life અને Intuitive (અંતઃસ્ફૂર્તિ) Life. ત્રીજી શ્રેષ્ઠી જે મહામાનવો અને શ્રેષ્ઠ સંત મહાત્માઓની છે. તેમના સિવાયની પહેલી અને બીજી શ્રેષ્ઠી જે સામાન્ય માનવની છે તેનો આપણે વિચાર કરીએ.

મનુષ્યની વિશેષતા - વિવેક

પહેલી સહજ જીવનની શ્રેષ્ઠી છે. પ્રાણીઓ સહજ પ્રવૃત્તિઓથી જીવે છે. ભૂખ લાગે ત્યારે ખાવું, તરસ લાગે ત્યારે પાણી પીવું, ઊંઘ આવે કે સૂઈ જવું, પરિવારનો સહજ વિસ્તાર કરવો. ઈન્દ્રિયોની અંદર જે કંઈક પ્રેરણાઓ થાય છે તે પ્રમાણે વર્તી પ્રાણીઓનું જીવન સમાપ્ત થાય છે. મનુષ્યની સ્થિતિ એવી નથી. તેનું જીવન ફક્ત સહજ નથી, તેમાં કંઈક વિશેષતાઓ છે. એટલા માટે આપણા શાસ્ત્રકારોએ કંધું કે જ્યારે વિધાતાએ સૃષ્ટિનું નિર્મિણ કર્યું ત્યારે બીજી યોનિઓ બનાવી પણ તેનાથી તેને એટલી પ્રસન્નતા ન થઈ, પણ જ્યારે માનવની કલ્યાણ કરી ત્યારે તેઓ ખૂબ પ્રસન્ન થઈ ગયા. - “બ્રહ્માવલોકણિષદાં મુદ્દમાય દેવઃ”. માનવની વિશેષતા એ છે કે તે પોતે વિચારે છે અને વિચારને અનુકૂળ પોતાના જીવનમાં પરિવર્તન પણ કરી લે છે. ભૂખ લાગી તો ખાઈ લીધું, જે પણ ની પ્રવૃત્તિ છે, પણ ભૂખ લાગે પણ ન ખાવું અને ભૂખ ન હોય છતાં કંઈક ખાઈ લેવું તે મનુષ્યની પ્રવૃત્તિ છે. જેમ ભૂખ ન હોય છતાં ખાવું સારું નથી, પરંતુ કલ્યાણ કરો કે કોઈ આપની લાંબા સમયથી રાહ જોઈ રહ્યા હોય. તમે તેની પાસે અતિથિરૂપે જાઓ. તમને ભૂખ નથી એટલે ખાવું હોય નથી તે તમે

સમજો છો, છતાં સામાવાળાનું માન રાખવા માટે થોડુંક લઈ લો છો કારણકે મનુષ્ય ફક્ત ઈન્દ્રિયજન્ય ભાવથી જીવતો નથી. મને ભૂખ લાગી હોય તો ખાઉં, ભૂખ નથી એટલે ન ખાઉં એવું નથી. અરે! મને ભૂખ નથી પણ સામાવાળાની એક માનસિક ઈચ્છા છે કે હું કંઈક ખાઉં અને તેટલા માટે ખાવું જોઈએ.

મનુષ્ય બીજાનો આ વિચાર કરે છે અને તેને અનુસરી તે પોતાના જીવનમાં પરિવર્તન પણ કરે છે. વિવેકની જ્ઞાગૃહિથી તે પોતાના જીવનને બદલી શકે છે. મનુષ્યની આ મોટી વિશેષતા છે એટલા માટે ‘માનવ’ સૃષ્ટિની રચના એક અમૂલ્ય રચના છે.

મહાભારતમાં એક પ્રસંગ છે, તે પ્રસંગમાં ઉત્તમોત્તમ પદાર્થો પર વિચાર કરવામાં આવ્યો અને છેલ્લે ભગવાન વેદવ્યાસ મહારાજે પોતાનો નિર્ણય આવ્યો. આ સમસ્ત સંસારમાં કોઈ સર્વોચ્ચ વસ્તુ હોય તો તે ‘માનવજીવન’ છે. અમૂલ્યથી અમૂલ્ય વસ્તુ માનવજીવન છે. ‘ન માનુષાત્ શ્રેષ્ઠતરં હિ કિઞ્ચિંત ।’ સમસ્ત સંસારમાં મનુષ્યથી વધીને કોઈ પણ નથી. કદ્દી એવું ન વિચારો કે સ્વર્ગ કોઈ નિયત સ્થળે છે, વૈકુંઠ કે ગોલોક વળી કોઈ બીજા નિયત સ્થળે છે. મનુષ્યની યોનિ એવી છે કે જે સ્વર્ગ, વૈકુંઠ કે ગોલોક જવા માટે આપણાને પાત્ર બતાવે છે. એ એવી સ્થિતિઓ છે કે જે આપણા જીવનમાં પ્રાપ્ત થઈ શકે તેમ છે. આપણા જીવનમાં સ્વર્ગ છે અને નરક પણ. આપણા જીવનમાં જ સર્વશ્રેષ્ઠ વસ્તુઓ ભરેલી છે. એટલા માટે મનુષ્યનું આ જીવન અમૂલ્ય અવસર, પરમાત્મા દ્વારા આપણા લોકોને આપવામાં આવ્યો છે. ‘મોક્ષદ્વારમ્ભ અપાવૃત્તમ્ભ’ ભાગવતમાં આ પ્રમાણે વર્ણિત કરેલું છે:

આ મનુષ્ય જીવનમાં જીવ માટે મોકાનું દ્વાર ખૂલે છે. પારમાર્થિક, આધ્યાત્મિક મુક્તિની વાત પાછળથી જોઈશું, છતાં આપણા સામાન્યથી સામાન્ય બંધનોથી

મુક્ત થવાનો, સામાન્ય પાશવિક ડિયાઓથી મુક્ત થવાનો, સામાન્ય સહજ પ્રવૃત્તિઓથી મુક્ત થવાનો અને જીવનને ઊંચું ઉઠાવવાનો અવસર ફક્ત આ એક જનમબાં જ પ્રાપ્ત થાય છે. માનવજીવન કેવું છે તેનું વર્ણન આપણા શાખકારોએ ખૂબ કર્યું છે.

મનુષ્યનું હદ્ય, તેનું મસ્તક, તેની આંખો એ બધી એવી ચીજો છે અને આ બધાનો ઉપયોગ કરવા માટે વિધાતા દ્વારા આપેલાં મન અને બુદ્ધિ એ બધાં અંગો કંઈક એવાં છે, જે અન્યત્ર કોઈ યોનિમાં હોતાં નથી જોકે શરીરનો સર્વશ્રેષ્ઠ ઉપયોગ કરવાનો અવસર કેવળ માનવ જીવનમાં જ ઉપલબ્ધ છે. એટલા માટે આ મનુષ્યજીવનનો અત્યંત મોટો મહિમા ગાવામાં આવ્યો છે અને આ માનવદેહને ફૂતાર્થ કરવા માટે કહેવામાં આવ્યું છે. તેનો સર્વોચ્ચ લાભ દેવા માટે નિર્દેશ કરવામાં આવ્યો છે.

માનવની માગ

હવે આ માનવદેહના કયા સર્વોચ્ચ લાભ છે? મનુષ્યજીવનમાં આપણે આવ્યા. આપણામાંથી દરેક વ્યક્તિએ પોતાને શું જોઈએ છે તેનો વિચાર કરવો જોઈએ. કંઈક તો મેળવવાની ઈચ્છા છે. આપણે જુદા જુદા ઘરમાંથી, જુદા જુદા વ્યવસાયો અને જુદા જુદા સરોમાંથી આવ્યા છીએ અને અહીં એકત્રિત થયા છીએ છીએ અમે બધા અને બીજા બધા લોકો પણ જે કંઈ પ્રાપ્ત કરવા માગીએ છીએ તેના ત્રણ ભાગ પાડી શકાય. તેમાંથી પ્રથમ વાત એ છે કે દરેક વ્યક્તિ પોતાના વ્યવસાયમાં, પોતાના કેત્રમાં સફળ થાય, યશ પ્રાપ્ત કરે તેમ ઈચ્છે છે. એવું કોઈ જ નથી, જે અસફળ થવાની ઈચ્છા ખરાવે. કેટલાક સફળ થાય છે તે અલગ વાત છે. વળી, આ સફળતાની વ્યાખ્યાઓ પણ બિનન બિનન છે.

બીજી વાત આપણે શાંતિ ઈચ્છીએ છીએ. આપણે પરિવારમાં જીવીએ છીએ. આપણે સંસ્થાનું કામ કરીએ છીએ. આપણે એક સમાજમાં રહીએ છીએ. વ્યક્તિગતરૂપે પણ કેટલાક કામ કરે છે. આ બધું આપણે શા માટે કરીએ છીએ? શાંતિ પ્રાપ્ત કરવા માટે. બધું જ

કર્યા પછી મનુષ્યની આંતરિક ઈચ્છા શાંતિ મેળવવાની હોય છે. સિક્કદરે ઘણા દેશો પર જીત મેળવી. તે એક શ્રેષ્ઠ સંતનો શિષ્ય હતો. તેમની પાસે જઈને તેણે તેમને કહ્યું : “મેં આ જત્યું, મેં તે જત્યું”. સંતે પૂછ્યું : “તેના પછી તું શું કરવાનો છે? સિક્કદરે કહ્યું : “કંઈ નહિ, શ્રીસ પાઢો ફરીને પછી શાંતિમય જીવન જીવીશ.” આ શાંતિ માટે તેને એવું લાગે છે કે આ વસ્તુ, તે વસ્તુની જરૂર છે. ઘણી વસ્તુઓની જરૂર છે. હું તે બધી વસ્તુઓ ભેગી કરું, પછી શાંત થઈ જઈશ. શાંતિ આપણી આંતરિક ઈચ્છા છે.

પહેલી ઈચ્છા સફળતા છે, બીજી ઈચ્છા શાંતિ છે અને આપણી ત્રીજી ઈચ્છા છે આનંદપૂર્વક રહેવાની. અંદરથી મને આનંદની પ્રાપ્તિ થાય. મનુષ્ય ફક્ત શાંતિ જ નથી ઈચ્છાનો, શાંતિની સાથે તે શાંતિમાં ઉત્લાસ પણ ઈચ્છે છે. તે આનંદ છે. હું પ્રસન્ન રહું અને મારી પ્રસન્નતા બહાર છલકતી રહે. આ પ્રકારની પ્રસન્નતાનો, આ પ્રકારના આનંદનો હું નિરંતર અનુભવ કરતો રહું. આપણે ગાઈએ છીએ. આપણે ખાઈએ-પીએ છીએ અને મિથાન બનાવીને જમીએ છીએ. શા માટે? આપણને આનંદ પ્રાપ્ત થાય તે માટે. આમ આપણે આ રીતે અનેક સાધનોના માધ્યમ દ્વારા ફક્ત શાંત જીવન જ જીવવા નથી માગતા. શાંતિની સાથે સાથે આ શાંતિનો રસ અમને પ્રાપ્ત થાય, એક આનંદમય સ્થિતિ, ઉત્લાસની અવસ્થા નિરંતર બની રહે. આ પ્રકારની આપણી ઈચ્છા હોય છે.

આ પ્રકારનું મારું વ્યક્તિગત જીવન હોય, મારા પરિવારનું જીવન હોય, આ પ્રકારનું મારા સમાજનું જીવન પણ થઈ જાય તો સારું એવું કોને નહિ લાગતું હોય. દરેક વ્યક્તિને એવું લાગશે કે મારું અને મારા પરિવારનું જીવન આ પ્રકારનું બની જાય. આપણે લોકો પરિવાર વિષે વધુ વિચારીએ છીએ, કારણ કે આપણી દાખિએ પરિવાર એક એવું એકમ જ છે જે ઠીક થઈ જાય તો સમાજ આપમેળે ઠીક થઈ જશે. એટલા માટે વ્યક્તિગત જીવનમાં અને પારિવારિક જીવનમાં મને સફળતા પ્રાપ્ત થાય, મને શાંતિ પ્રાપ્ત થાય અને મને આનંદ પ્રાપ્ત થાય

એવું આપણને બધાંને લાગે છે.

ઉન્નત સામાજિક જીવન

આપણે ફક્ત પોતાના માટે જ આમ વિચારીએ એ એક વાત છે. તેની સાથે સાથે એવી પણ કામના રહે કે આપણું સામાજિક જીવન એક સફળ, શાંતિમય, આનંદમય જીવન હોય. જે આ ગ્રકારના સમજનું નિર્માણ કરવું હશે તો સફળ, સમૃદ્ધ, અજ્ઞેય, ઉત્તમ હશે જ પણ તેની સાથે સાથે તેમાં શાંતિ અને પ્રસન્નતા પણ હશે. વેદોનો આપણા લોકો માટે તે જ સંદેશ છે. આપણે લોકો ફક્ત જીવીએ જ નાહિ, બધા લોકો જીવે તો છે જ આખો સંસાર જીવે છે. છતાં વિશેષ રૂપથી જીવનની એક અલગ ધારા જેમ જીવે એવું અમારું લક્ષ્ય છે. એક એવું જીવન છે. જે જીવાઈ રહ્યું છે. બધા લોકો જીવે છે. વિદ્યાર્થીઓ ભણી રહ્યા છે. અધ્યાપકો ભણાવી રહ્યા છે, રાજ્યકર્તાઓ રાજ્ય કરી રહ્યા છે. સંસ્થા ચાલી રહી છે તે ચાલી તો રહી છે પણ તેના સ્તરમાં કોઈ સુધારો કરી શકાય છે? જે તે શક્ય હોય તો અવશ્ય કરવું જોઈએ.

નન્દામ શરદઃ શતમ્ભ,

મોદામ શરદઃ શતમ્ભ!

અદીના: સ્યામ શરદઃ શતમ્ભ,

અજીતા: સ્યામ શરદઃ શતમ્ભ!

વેદો કહે છે, તમે સો વર્ષ જીવો. આનંદપૂર્વક જીવો, તેજસ્વી તથા અજ્ઞેય થઈને જીવો. તમારું જીવન દીર્ઘ હો, દીનતા વગરનું હો, આનંદમય હો અને અજ્ઞેય હો. આ ગ્રકારનું જીવન જીવવાનું હશે તો આપણે આપણા સમાજમાં, આપણા પરિવારમાં, આપણા વ્યક્તિગત જીવનમાં અને સામાજિક જીવનમાં કંઈ વધુ ચિંતન કરી પરિવર્તન કરવાની એક જરૂરિયાત જણાવી જોઈએ. આ જરૂરિયાત આજની વાત નથી. શ્રેષ્ઠ મનુષ્ય તે છે જે નિરંતર એવા ગ્રકારનું ચિંતન કરતો રહે છે કે જેથી તે જે સ્તર પર છે તેનાથી ઊંચા સ્તર પર ચઢે. આજે જે સ્તર પર પોતાનો સમાજ છે. તેના કરતાં ઉચ્ચતર સ્તર પર આવી જાય. આમ, નિરંતર પ્રગતિની ધારા જળવાય. એટલા માટે આપણે આપણા વહેવારિક જીવનમાંથી સમય કાઢીને વિચારો, ચિંતન કરો કે સફળ, શાંતિમય તેમજ આનંદમય પરિવાર અને સમજનું નિર્માણ કેવી રીતે થઈ શકે. તે પુષ્ય કાર્યમાં ગ્રંથ અથવા ગુરુ આપણા સહાયક બનશે અને આપણી ચિંતન શૈલીને યોગ્ય દિશા બતાવશે.

□ 'ધર્મશ્રી' ના એક પ્રવચનમાંથી સાભાર અનુવાદ

(ધ્યાન વિષેના કેટલાક મહિનના પ્રશ્નો પાન નં. ૧૬ ઉપરથી ચાલુ)

એકસરખી રીતે પડ્યે જ જાય છે. સાથે સાથે એ ઘરાકની જોડે વાત પણ કરે છે : "તો પછી આગલા પૈસા બાકી છે, તે ચૂક્યે કરી જાઓ અને પછી નવો માલ લઈ જાઓ."

જુઓ છોકરાને ધ્વરાવવું. સાંબેલું પડ્યા કરે તેની ડાંગર સંકોરવી, બંડાયેલી ડાંગર ભરીને ઉપાડી લેવી, ઘરાકને સમજાવવું - આ બધું તે એકસાથે કરી રહી છે, આનું નામ અભ્યાસયોગ, પરંતુ તેનું પંદર આના મન તો સાંબેલામાં જ હોય છે. ધ્યાન ન રાખે તો હાથ પર પડે! બાકીના એક આના મનથી તે બીજા બધાં કાર્યો કરે છે તેમ સંસારના પંદર આના મન ભગવાનમાં રાખી એક આના મનથી બધાં કાર્યો કરવાં જોઈએ."

ભગવાનને સાથે રાખીને જેઓ જીવે છે, તેઓ જ સાચાં સુખ-શાંતિ અને આનંદ પામે છે. બાકી અથળક સમૃદ્ધિ, કીર્તિ, માન, સન્માન, સત્તા બધું જ પ્રાપ્ત કરી લીધું હોવા છતાં અંતે મહાન બાદશાહ સિક્ંદરની જેમ ખાલી હાથે જવાનો તીવ્રતમ અફસોસ કોરી ખાતો હોય છે. આ સધળી દુન્યવી સફળતા અંતે આમક જ સાબિત થાય છે. જીવનની સાચી સફળતા તો રહેલી છે - શાશ્વત જીવન, શાશ્વત સુખ અને શાશ્વત શાંતિની પ્રાપ્તિમાં અને તેને મેળવવાનાં સ્વર્ણિમ સોપાનો છે.

□ 'એકાગ્રતા અને ધ્યાન' માંથી સાભાર

આનંદ કુટીરનો સાદ

ગુરુદેવ શ્રી સ્વામી શિવાનંદજી

હમણાં જ જગો !

આ જ કણો જગો! તમારી આંખો ખોલો. તમારી જાતને સ્થિર બનાવો, જેથી તમે મૃત્યુના દેવને હસતા મુખે મળી શકો. તમે હંમેશાં ઘણા રાગથી ભરેલા છો. તમે આત્મસંયમનો અભ્યાસ કરતા નથી. તમારામાં નચિકેતાનું તત્ત્વ નથી. તમે કેટલા આત્મસંયમનો વિકાસ કર્યો છો? તમારું હદ્ય પર-દુઃખે પીગળે છો? જ્યારે કોઈ માણસ રસ્તા ઉપર પડ્યો હોય ત્યારે તમે પ્રેમભર્યા હદ્ય તેની પાસે જે કંઈ છે તે અન્યને આપવા જેટલું હદ્ય ધરાવતો નથી. આપો. વહેંચો. આવાં કર્મથી જે આનંદ મળે છે તે અવર્ણનીય હોય છે. તમારે તે કરવું જ જોઈએ. માત્ર ભાષણો જ ન સાંભળ્યા કરો. દરેક દિવસના અંતે અંતર્નિરીક્ષણ કરો, “મેં આજે કેટલાં સારાં કામ કર્યા?”

આવાં કર્મ જ હદ્યને પવિત્ર બનાવે છે, વિશાળ બનાવે છે. અને તમારામાં વैશ્વિક પ્રેમ સ્થાપિત કરે છે.

દરેક માણસ પોતાને માટે ઉદાર હોય છે. તે પોતાની પત્ની કે પુત્રી માટે કીમતી સાડી ખરીદવા તૈયાર છે પણ પોતાની પાસે જે કંઈ છે તે અન્યને આપવા જેટલું હદ્ય ધરાવતો નથી. આપો. વહેંચો. આવાં કર્મથી જે આનંદ મળે છે તે અવર્ણનીય હોય છે. તમારે તે કરવું જ જોઈએ. માત્ર ભાષણો જ ન સાંભળ્યા કરો. દરેક દિવસના અંતે અંતર્નિરીક્ષણ કરો, “મેં આજે કેટલાં સારાં કામ કર્યા?”

સાંભળેલો ઉપદેશ અમલમાં મૂકો

વધુ ને વધુ પ્રવયનો સાંભળવાની જરૂર નથી, તમે પૂર્તું સાંભળ્યું છો. તમે અમલમાં ક્યારે મૂકશો? ભાષણો સાંભળવાં તે બૌદ્ધિક મનોરંજન છે. તેનો અમલ કઠિન છે. આજે જ અમલમાં મૂકો; નહીં તો તમે વર્ષો સુધી ભાષણો સાંભળ્યા જ કરશો. આજકાલ ભાષણ-શ્રવણ એક રોગ થઈ પડ્યો છે. જ્યારે તમે કોઈ પ્રવયન સાંભળો ત્યારે થોડી જ્ઞાનતંત્રઓની ઉત્તેજના થાય છે અને બૌદ્ધિક ગલીપણી થાય છે, પણ જો તમે ઉપદેશોને અમલમાં નહીં

મૂકો તો બધા પાઠ ગુમ થઈ જશે અને તમે હતા તેવા ને તેવા જ રહેશો.

તમે જે જે સ્વામીને મળો તેને પૂછો, “કૃપા કરી મને ઈશ્વર-સાક્ષાત્કારનો માર્ગ બતાવો.” તે તમને કંઈક કહેશે અને તેના રસ્તે પડશો, પણ માર્ગ તો તમારે જ ખૂંદવો પડશો. તમારે જ યોગસાધના કરીને ભગવત્સાક્ષાત્કાર કરવો પડશો. હવે સાધના શરૂ કરવા તમે તૈયાર થઈ ગયા છો?

અમરને શોધો

જે મનની અંદર રહે છે પણ જેને મન જાણતું નથી. તે અંતરતમ આત્મા કે પરમાત્મા છે. તે મન ઉપર શાસન ચલાવે છે. તે અમર છે. તે આ ઓરડામાં રહે છે પણ તેને ઓરડો જાણતો નથી; આ શરીર જેનો ઓરડો છે અને જે ઓરડા ઉપર શાસન કરે છે તે આત્મા છે.

કોની આજાથી સમુદ્ર તેની મર્યાદા ઓળંગતો નથી? કોની આજાથી સૂર્ય, ચંદ્ર અને તારા પરિભ્રમણ કરે છે? કોના હુકમથી કેટલીક નદીઓ પૂર્વમાં તો કોઈ પશ્ચિમમાં વહે છે? તમે આપેલાં બલિદાન કોની આજાથી દેવો

સ્વીકારે છે? તે અંદરના શાસક, અમર આત્માની આજાથી સ્વીકારાય છે. તે સર્વવ્યાપક છે, સ્વયં અસ્તિત્વ ધરાવે છે અને સ્વપ્રકાશિત છે. તેને ઓળંગો. સતત આત્મપૃથક્કરણ, પ્રાર્થના અને તેનાં દિવ્ય નામોના જપ તથા ધ્યાનથી તેનો સાક્ષાત્કાર કરો. ત્યારે પછી તમે ખરેખર મુક્તા બની જશો. તમે આત્મંતિક શાંતિ પ્રાપ્ત કરશો. આ જ માનવજીવનનું ધ્યેય છે. આ જ જીવનની સર્વોત્તમ ફરજ છે.

□ ‘યોગના પાઠ’ માંથી સાભાર

યોગ અને આરોગ્ય

- શ્રી સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી

મેનોપોઝ

"The Menopause is one of life's milestones." - Hyra Hunter

કુદરતે સીનું શરીર નિર્માણ કરીને પોતાની મહાન શક્તિ અને ક્ષમતાનું અદ્ભુત પ્રદર્શન કર્યું છે. સામાન્ય માનવજીવન કરતાં પણ પુરુષ સમોવરી થવા જતી સીના બાબ્ય દેહસૌખ્ય અને આંતરિક ભાવુકતાનો અસ્થાલિત પ્રવાહ એટલે સીના સીત્વનું વાસ્તવિક નિરૂપણ! સવારે તમે એક કુમારિકા સમાન, એક પુષ્પની કળી સમાન અદ્ભુત ચાપલ્યથી, મલપતાં, ઉદ્ઘણતાં, કુદતાં ઝરણાં સમાન છો. હાથમાં જીવમાળા લઈને બેસી રહો તો કોઈ દેદીઘ્રમાન યોગિની સમાન દેખાઓ છો, મા!

આપનાં એ જ સ્વરૂપે મધ્યાહ્નમાં જે રૂપ ધારણ કર્યું તે વિકસિત પુષ્પ જેવું છે. પ્રહૃતિલિત વદન, ગ્રૌઢ શરીર વાડમયના દેહલાદિત્યનો વિલાસ અને સુંદર સુશોભિત વિશાળ નેત્રોની શોભા અનન્ય છે. જ્યારે સાંજે આપનો દેહ જેમ દિવસ ઢળે તેમ વૃદ્ધાવસ્થામાં ઢળેલો, આપનાં બંને સ્તાન પણ ઢળી પડ્યા હોય. આપણી કુંડ-મુંડની માળા ધારણ કરી રહેલાં હો, એવાં હે દેવી, તમો દિવ્ય છો. દિવ્યાતિદિવ્ય છો. ત્રિલુલનમોહિની છો. જગજજનનીછો. હે સૌંદર્યમથી માતે! નખોડસ્તુતે!

આવું જ કેંદ્ર સીશરીરનું છે. કૌમાર્ય, ગ્રૌઢત્વ અને વૃદ્ધત્વના ત્રણ ઊંબરા ઓળંગતા તેમના જીવન અને તેમની ચોપાસના સમાજ વચ્ચેના સંબંધોના આરોહ-અવરોહ વચ્ચે ક્યારેક જીવનવીણાના સૂર બેસૂર થઈને છંછેડાય ત્યારે જીવનની સુરેખ લીટીમાં વક્તા અને જીવનસંગીતમાં કર્કશતા લાવે ત્યારે તે સીનું સીત્વ ક્યારેક પ્રમાદ, ક્યારેક આળસ તો ક્યારેક આકોશ, કોષ કે ધ્વંસ-વિધ્વંસનાં સ્વરૂપો પણ પ્રગટાવતું હોય છે.

સી શરીરમાં જેટલી સુકુમારતા છે તેટલી જ અનેક પ્રાકૃત સ્વરૂપમાં કમશઃ શારીરિક કાર્યપ્રણાલીમાં ઉદ્ભવતી વિકૃતિ માત્ર આનંદપ્રમત્ત જીવનમાં દુઃખ અને વેદનાનો વંટોળ લાવે છે. વસંત પછી શ્રીભની વ્યાકુળતા અને શિશિર પછી પાનખરની ઉદાસી પ્રકૃતિનો કમ હોવા

છતાંથે જે પ્રમાણે ઉંબે છે; તે જીવનવિધિની વક્તાનું દુઃખબન ખૂબ જ દુઃખર હોય છે અને આવું દુઃખ છે મેનોપોઝનું. આ મેનોપોઝને આપણે ગુજરાતીમાં ‘માસિક આવવાનું બંધ થવાનો સમય અથવા કાળ’ એવું કહી શકીએ.

મહિલાઓના જીવનનો આ મેનોપોઝનો સમય અતિશાય જીવનપરિવર્તનનો સમય છે. સંકામક કાળમાં બહેનો ન કળી શકાય તેવી આંતરવ્યથા; ખૂબ જ અસહ્ય આંતરવેદના અને સામાન્ય બાબ્ય જીવનમાં અસંતુલન અને અવ્યવસ્થા અનુભવે છે.

મેનોપોઝના કાળમાંથી દરેક મોટી ઉમરની સીએ પસાર થવું જ પડે છે, પરંતુ તેમાંના ૨૦% બહેનો ખૂબ જ પીડાય છે, દુઃખી તો થાય જ છે; - ક્યારેક જીવનપથ પરથી વિચલિત પણ થઈ જાય છે. ૬૦% બહેનોને તકલીફ એક હળવા આંચકા જેવી આવે છે; પરંતુ તેઓ સત્તવરે તથીબી સલાહ પણ મેળવી લે છે; મેનોપોઝની તકલીફનો અણસાર આવતાંની સાથે જ તથીબી તપાસ અને આવશ્યક તથીબી સારવાર લેવાથી તેઓ સ્વસ્થતાની અનુભૂતિ કરતાં હોય છે. જ્યારે બાકીનાં ૨૦% બહેનો જીવનના મધ્યાવષિ કાળથી જ યોગમાર્ગ અને અધ્યાત્મદર્શનનાં અભ્યાસી હોવાને કારણે તેમનાં મેનોપોઝના આવ્યાની - ગયાની ભાળ ભાગ્યે જ તેઓને લેવાની જરૂર પડે છે. જેમ પાંકું અને મજબૂત મકાન હોય, બારી-બારણાં બંધ હોય, સૌભરનિદ્રામાં સૂતાં હોય અને મધ્યાતે જબદું તોકાન આવે કે બારેય મેધ મુશળધારે વરસે, આકાશ યમ, મૃત્યુ અને પ્રલયનો અભિનય કરી તાંડવના લાસ્ય છંદે નાચે, પણ ભરનિદ્રામાં પોઢેલાં પાકાં મકાનવાળાંને ભાગ્યે જ આ તોકાનની ભાળ રહે છે અને જ્યારે સવારે જાડ પડ્યાં કે રસ્તા પાણીમાં ધોવાઈ ગયા વગેરે સમાચાર જાણો ત્યારે જ તોકાનની વાત તેઓ જાણી શકે. આવું જ બધે નથી હોતું, કાચાં જૂંપડાં તો ઉડી જાય.

તણાઈ જાય અને અંદર રહેલા લોકો ટળવળે, અડધાં પાકાં મકાનવાળાં લોકોનાં મકાનો બેસી જવાના અને દીવાલો ઢળી પડવાના સમાચાર ક્યાં આપણા માટે અજાણ્યા છે, આવું જ કંઈક મેનોપોઝનું છે, જેને ત્રણ પ્રકારના લોકો વચ્ચે કેમ વિભાજન કરી શકાય તે આ પૂર્વે અગાઉ આપણે સમજી લીધું.

મેનોપોઝના કાળ પૂર્વે સ્ત્રીઓની જાતીય અંતઃસ્વાવગ્રંથિ (ovaries) માથી સી સહજ અને સુલભ એવાં જાતીય રસાયણો (sex hormones) અથવા ઈસ્ટ્રોજન (oestrogen) ઉત્પન્ન કરે છે. મેનોપોઝના ખરેખરા સમયે આ ઈસ્ટ્રોજન કે જે લોહીમાં સતત અમણનિરત છે, તેના સ્તરમાં સારો એવો ઘટાડો થાય છે. આ ઘટાડો ઈસ્ટ્રોજનમાં થવાથી મગજમાં જે પિચ્યુટરી (pituitary) ગ્રંથિ છે. તેણે શારીરિક સંતુલન જાળવી રાખવા માટે ગોનાડોટ્રોફિન હોરમોન્સ (gonadotrophin hormones) વધારે પ્રમાણમાં ઉત્પન્ન કરવું પડે છે. મેનોપોઝના પ્રથમ તબક્કે બહેનોને ગોનાડોટ્રોફિનની અસર થાય છે અને તેથી કરીને ઓવરીઝમાં આવશ્યક માત્રાનો ઈસ્ટ્રોજન વધુ ઉત્પન્ન થાય છે. મેનોપોઝ પછી ગોનાડોટ્રોફિનનું સ્તર વધે છે અને તેથી ઓવરીઝનું કાર્ય સુચારુરૂપે કાર્યશીલ થઈ રહે છે.

મેનોપોઝનું વાવાળોંનું ખરેખરું આવ્યું છે તેની જાણ લોહીમાં કેટલા પ્રમાણમાં ગોનાડોટ્રોફિન હોરમોન્સનું સ્તર વધ્યું છે, તેની તપાસથી થઈ શકે છે.

મેનોપોઝમાં આવેલી ८०% બહેનોને ગભરામણ, પરસેવો ખૂબ થાયો, ઉકળાટ થવાના અનુભવો થતા હોય છે. ઈસ્ટ્રોજનના ઘટેલા પ્રમાણને કારણે જ આ ઉકળાટ અને ગભરામણ થતી હોય છે, જે સાધારણ રીતે દર વખતે અદ્ધીથી પાંચ મનિટ સુધી રહેતી હોય છે. આ ઉકળાટ અને પરસેવો સંપૂર્ણપણે તેમનામાં થતા રાસાયણિક ફેરફારોને કારણે જ થતા હોય છે, જ્યારે પરસેવો ઊરી જાય ત્યારે કંઈની ધૂજારીનો અનુભવ પડ્યા થતો હોય છે.

સાધારણ રીતે મેનોપોઝ મોટી ઉંમરનાં બહેનોને ઠપ થી પપ વર્ષની વચે જ આવતું હોય છે. ઓવરીઝનું ઓપરેશન કરાવી તેને કાઢી લીધા પછી પણ મેનોપોઝ આવી શકે.

મેનોપોઝની અસર પ્રાકૃતિક અને કુદરતી કાળજી અને સંભાળથી ઓછી કરી શકાય છે.

૧. ખોરાકમાં મીઠાનું પ્રમાણ ઓછું કરવું.
૨. પાણી વધારે પીવાનું રાખવું (જેથી મેનોપોઝની તીવ્રતા ઉપજાવતાં અંતઃસ્વાવી દ્રાવણને મંદ કરી શકાય).

૩. વિટામિન બી૬ (B₆) લેવાથી શરીરમાં સોડિયમ અને પોટેશિયમના પ્રમાણને સંતુલિત રાખી શકાય છે.

૪. કસરત કરવાથી પરસેવો થશે, જેથી શરીરમાંથી ક્ષારનું પ્રમાણ ઓછું કરી શકાય.

૫. તાજાં ફળો અને શાકભાજી ખાવાનાં.

૬. કેલ્વિયમનું પ્રમાણ જાળવવા માટે દૂધ પીવાનું જરૂરી છે.

૭. કેલ્વિયમની ગોળી, વિટામિન-ઈ અને સી (Vitamin E & C) લેવાં.

૮. યોગાભ્યાસ - હળવી કસરતો, પ્રાણાયામ, ધ્યાન વગેરે નિયમિત કરવાં.

જો મેનોપોઝની અસર ખૂબ જ ગંભીર કે પ્રમાણમાં ખૂબ જ હોય તો ડોક્ટરો આ પરિસ્થિતિમાં HRT (hormonal replacement therapy) એટલે કે થોડા પ્રમાણમાં ઈસ્ટ્રોજન આપે છે, પરંતુ તેમ કરવાથી સ્ત્રીઓને છાતી અને ગભરામણનું કેન્સર થવાનો ખતરો ઉભો થઈ શકે.

મેનોપોઝ આવતાંની પહેલાં જે ખાસ પ્રકારનું ઈસ્ટ્રોજન રહેલું હોય છે તેને ઈસ્ટ્રેડ્રીઓલ (oestradiol) કહેવામાં આવે છે.

મેનોપોઝ પૂર્ણ થાય પછી જે જાતીય અંતઃસ્વાવ શેષ રહી જાય છે તે જાતીય હોરમોન (sex hormone) ને ઈસ્ટ્રોન્ન (oestrone) કહેવામાં આવે છે. એસ્ટ્રોનલ જ્વાન્ડ અને ઓવરીઝમાંથી આ સેક્સ હોરમોન પ્રવાહિત થતું હોય છે - એસ્ટ્રોનલ જ્વાન્ડ જે હોરમોન્સને ઉત્પન્ન કરે છે. તે ડિહોએપિઆન્દ્રોસ્ટેરોન (dehydroepiandrosterone) શરીરમાં રહેલા ચરબી તત્ત્વમાં રહેલ ઈસ્ટ્રોનમાં પરિશીત થાય છે. આના ઉપરથી આપણે સમજ શકીએ કે દૂબળાં-પાતળાં ઓછી ચરબીવાળાં બહેનો કરતાં જે બહેનોને ચરબી પ્રમાણમાં વધારે હોય તેમની સમસ્યા વધુ ઓછી હોય છે. તેથી જ દૂબળાં-પાતળાં બહેનોના પ્રમાણમાં સ્થૂન શરીર

ધરાવતાં બહેનોને મેનોપોઝનો ધક્કો પ્રમાણમાં ખૂબ ઓછો લાગે છે.

સોનું કે હીરા જોખવાનો કાંટો સીધો જમીન ઉપર રાખો તો રસ્તે ચાલતાં વાહનોને કારણે જમીન ઉપર ઉપજતાં સ્પંદનો વજન-જોખમાં ફરક પેદા કરી શકે, તેટલા માટે રેતીના થર ઉપર આવાં નાજુક વજન જોખવાનાં કામ કરવામાં આવે છે, જેથી બહારનાં સ્પંદનોની કંઈ અસર ન થાય. આમ, સ્થૂળ દેહ ધરાવનારાં બહેનોને મેનોપોઝનાં સ્પંદનોના ધક્કા ખૂબ જ ઓછા લાગે, તે એક જ લાભ સ્થૂળતાનો નીરખી કે પારખી શકાય છે.

મેનોપોઝના સમયે ઈસ્ટ્રોજનનું પ્રમાણ ઓછું થાય છે અને તે કારણે જીવોનાં શરીરોમાં જે રોગનાં લક્ષણ દેખાય છે તે બિનાબિનાં સ્વરૂપે જોઈ શકતાં હોય છે.

મેનોપોઝ દરમિયાન અનુભવાતાં લક્ષણો:

૧. ઉકળાટ	૨. ગભરામણ
૩. પરસેવો	૪. ચક્કર આવવાં
૫. મોળ ચઢવી	૬. શરીરમાં ખાલી ચઢવી
૭. તરસ બહુ લાગવી	૮. અનિદ્રા
૮. માથાનો દુખાવો	૧૦. અકળામણ
૧૧. ચિંતા	૧૨. એકાગ્રતાનો અભાવ
૧૩. હતાશા	૧૪. હડકાંઓમાં

કેલ્વિયમનું ધોવાણ થવું

૧૫. સાંધાનો દુખાવો ૧૬. ચામડીનું સુકાઈ જવું
આમાંથી ઉકળાટ બધાંને થતો જ હોય છે, બાકી બધું અલગ અલગ પરિસ્થિતિ પ્રમાણે થતું હોય છે.

આ તમામ સંજોગોમાં બહેનો આ પરિસ્થિતિને કેવી રીતે આવકારે છે, તે ખાસ અગત્યનું છે. આ પરિસ્થિતિમાં બહેનોમાં પડેલી અનેક પ્રકારની સુષુપ્ત કાર્યક્ષમતાઓને જાગ્રત પણ કરી શકાય છે અને તે કારણે મેનોપોઝ પછી બહેનો વધુ સુદૃઢ અને સંતોષપૂર્વકનું તથા જીવનના વાસ્તવિક આનંદનું જીવન પણ જીવી શકે છે. જીવનની અનેક સુષુપ્ત ઈચ્છાઓની તૂંપિ આ સમય પછી પણ થતી હોય છે; રાત્રીના વરસાએ અને વાવાઝોડાના તોફાન પછી સવારે શાંત વાતાવરણમાં ઊગતા સૂરજને અજવાણે સોનાનું પ્રભાત ઊગ્યું હોય તેવું

જ મેનોપોઝમાંથી પરવારી ગયેલી મહિલાઓને નવજીવન અથવા તો પુનર્જીવનની અનુભૂતિ થતી હોય છે.

હવે પ્રશ્ન થાય છે કે આ મેનોપોઝ પ્રકરણમાં યોગાભ્યાસ કેવી રીતે અને કેટલી હદે લાભકારી થઈ શકે.

યોગાસનોનો અભ્યાસ આપણા તન અને મનને દુરસ્ત રાખે છે. બાધ્ય માંસપેશીઓ અને અંતઃખાવી ગ્રંથિઓ આ બંનેનું સંતુલન બહારનું તંત્ર અને અંદરના યંત્રને સુરેખ રાખવાનું કામ યોગ-અભ્યાસથી થાય છે. આમ, સાધારણ આસનો જેવાં કે ત્રિકોણ આસન, તીર્યક તાડાસન, ભૂમિ આસન, ઊંકાર, બ્રહ્મરી પ્રાણાયામ, શવાસન અને ધ્યાનનો અભ્યાસ તથા તેની સાથેસાથે સારું અને ઉચ્ચ-ઉમદા વિચારોવાણું વાંચન તન અને મનની સ્વસ્થતા ઉપજાવી શકે છે.

ત્રિકોણાસન

કોઈ પણ ઉંમરના લોકો સંપૂર્ણ નિર્ભય અને નિશ્ચિત થઈને કરી શકે તેવું આ આસન છે. ત્રિકોણાસનના અનેક પ્રકારો છે; કોણાસન, ત્રિકોણાસન, પાર્શ્વકોણાસન, પાર્શ્વ ટ્રિકોણાસન, વિપરીતકોણાસન, વિપરીતપાર્શ્વત્રિકોણાસન વગેરે મુખ્ય અને જાહીતાં નામો છે, પરંતુ આ બધામાં એકંદરે જે ફાયદો થાય છે તે અધિકાંશતઃ એક જ સરખો છે. પગની પિંડી અને સાથળના સ્નાયુઓની માવજત, પેટની ચરબી ઓછી કરવામાં સહાય, મેરુંડનું લચીલાપણું અને આ બધાંઓ ઉપરાંત શરીરનું સંતુલન, માનસિક સંતુલન આપે છે. રક્તપરિભ્રમણ અને

પાચનક્રિયા ઉપર પણ ત્રિકોણાસનના અભ્યાસથી સારી અસર થાય છે.

મેનોપોઝના સમય પૂર્વથી જ જો વહેલી સવારે થોડું લાંબું ચાલી આવવાની ટેવ પાડવામાં આવે તે સૌથી સારી, સરળ, સર્સ્તી અને સગવડ ભરેલી વાત છે. પરંતુ ત્રિકોણાસનનો અભ્યાસ અંતઃશ્વાવી ગ્રંથિઓ ઉપર પોતાની આગવી અસર પાડે છે.

બે પગ પહોળા રાખીને ઊભા રહેવાનું. બંને પગની વચ્ચે અઢીથી ગ્રાણ ફૂટનું અંતર રાખવાનું. હવે બંને હાથ ખૂબ જ ધીરેથી બંને ખભાની લાઈનમાં જમીનથી સમાંતર રહે તે પ્રમાણે સીધા રાખવાના. ત્યાર બાદ જમણો હાથ જમીનથી કાટખૂણો રહે તે પ્રમાણે ઊંચો કરવાનો કે જેથી બંને હાથ વચ્ચે પણ કાટખૂણો બનશે. જમણા હાથની હથેળી ડાબી તરફ રહે તે પ્રમાણે હાથ સીધો રાખવો. હવે ડાબા પગને 80° ડાબી તરફ ફેરવી નાખવો. ત્યાર બાદ ડાબી તરફ જૂકીને ડાબો હાથ ડાબી ધૂંટી ઉપર રાખવો, જમણો હાથ જમીનથી સમાંતર અને બંને હાથ વચ્ચે કાટખૂણો તો રહેવો જ જોઈએ. ધૂંટણ સીધાં. શરીર આખું ડાબી તરફ રહેશે, આગળ જૂકેલું નહીં. આરંભમાં ડાબો હાથ ડાબી ધૂંટી સુધી કદાચ ન પણ પહોંચે તો કશો વાંધો નહીં, અભ્યાસથી થશે; આવી જ રીતે બીજી તરફ એટલે કે જમણી તરફ જૂકીને પણ ત્રિકોણાસન કરવું. દરેક વખતે બંને બાજુએ ઓછામાં ઓછું દોઢ મિનિટ સ્થિર રહેવાનો તો પ્રયાસ કરવો જ જોઈએ. ધીરેધીરે સમય વધારીને પાંચેક મિનિટ સુધી પણ ત્રિકોણાસન કરી શકાય.

તીર્યક તાડાસન

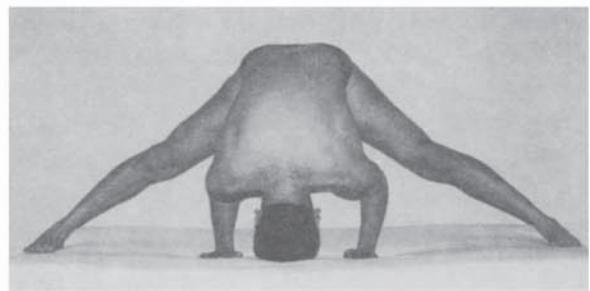

આ આસન પણ ત્રિકોણાસન જેવું જ દેખાય છે; ફાયદા પણ ત્રિકોણ જેવા જ છે. કરવાની રીત પણ લગભગ તેજ પ્રમાણે છે.

બંને પગ વચ્ચે બેથી અઢી ફૂટનું અંતર રાખીને ઊભા રહેવાનું.

હવે ઊંડો શાસ લઈને બંને હાથને માથાની ઉપર દૂર સુધી બેંચી જવાય તેટલા ઊંચા કરવા. બંને હાથની આંગળીઓ એકમેકમાં અંકોડા ભેરવીએ તેમ ભેરવી રાખવી. હાથની હથેળી ઓરડાની છત કે આકાશ તરફ રહે તેમ ફેરવી નાખવાની. હવે ધીરેથી શાસ છોડતા જવાનું અને પહેલાં ડાબે પછી જમણે એમ શરીરને કાટખૂણો જુકાવવાનું. દરેક બાજુ દોઢથી બે મિનિટ સ્થિર રહેવાનો પ્રમાણિક પ્રયત્ન કરવો.

ભૂમિ આસન

ભૂમિ આસનને ભૂ નમન આસન પણ કહેવામાં આવે છે. આ આસન ખૂબ જ સહેલું છે; પણ ભૂમિ આસન જે શરીરમાં સ્થૂળતા વધારે હોય તો આ આસન કરવાનું ન પણ ફાવે તેવું બની શકે ખરું, પરંતુ પ્રયત્ન કર્યા કરીએ તો જગતમાં કશુંયે અસંભવ નથી. સદા યાદ રાખવું “મહેનત કરે મહા ફળ પામે.” માટે દરેક કામ ખુશીથી કરવું, પ્રસન્નતાથી કરવું, રસપૂર્વક કરવું.

હવે બંને પગ પહોળા રાખીને ઊભા રહો. બંને પગ વચ્ચે જેટલું વધુ અંતર રાખી શકો તેટલું રાખો. ઊંડો શાસ લઈ બંને હાથને માથાની ઉપર સુધી ઊંચા કરો. હવે શાસ છોડતા જાઓ અને બંને હાથને જુકાવીને કમરમાંથી પેટની તરફ આગળ જૂકીને છેક જમીન ઉપર બંને હાથ મૂકો. પગ હજુ થોડા વધુ પહોળા કરો અને માથાનું તાળવું જમીન ઉપર મૂકી દો. શાસને બહાર જ રોકી રાખવાની કોશિશ કરવી. આ આસનોના અભ્યાસથી ઓવરીઝની કાર્યક્રમતા વધે છે. રક્તપરિભ્રમણ ઓવરીઝને વિશેષ રક્તપ્રવાહ પહોંચાડવાની મેનોપોઝ કાળમાં થતાં વથારૂપ સ્પંદનો ઘણા મોટા પ્રમાણમાં ઓછાં થાય છે.

પાછા આવવા માટે ઊંડો શાસ લેતા જવાનું. પહેલાં

માણું પછી બને હાથ ઊંચા કરવા, ધીરેધીરે બને પગ વચ્ચેનું અંતર ઓછું કરવું.

ઉંકારનો અભ્યાસ દિવસમાં ચારેક વખત, દર વખતે દશદશ મિનિટની સમય-અવધિમાં કરવામાં આવે, સૂતાં પૂર્વ ભરમરી પ્રાણાયામનો અભ્યાસ કરવામાં આવે તથા ધ્યાનનો અભ્યાસ અચૂક થાય તો તન અને મન સાથે માનસિક શક્તિનો પણ વિકાસ થશે. પ્રાણ-શક્તિ અને આત્મશક્તિનો વિકાસ પણ થશે.

ધ્યાનમાં બેસતી વખતે પૂર્વ અથવા ઉત્તરમાં મોં રાખીને ઊનના ધાબળા ઉપર સુતરાઉ ટોવેલ પાથરીને બેસવું. ત્યારબાદ પૂર્વ, પશ્ચિમ, ઉત્તર, દક્ષિણ, આકાશ, પાતાળ, વન, સમુદ્ર સર્વત્ર શાંતિ થાઓ, સૌનું શુભ થાઓ, સૌનું કલ્યાણ થાઓ તેવી ભાવના કરવી અને અંતરપૂર્વક પરમાત્માને મ્રાર્થના કરવી.

ધ્યાન કરતી વખતે ‘હું ગ્રલનું ધ્યાન કરું છું’ તેવો ભાવ ન રાખવો. ઈશ્વર જ બેસીને ઈશ્વરનું ધ્યાન કરે છે તેવી અનુભૂતિ કરવી.

માણું-ગણું-છાતી, મેરુંડ એક લાઈનમાં સીધાં રાખવાં. જમીન પર પલાંઠી વાળીને બેસતાં થાકી જવાતું હોય તો એક પાતળું ઓશીકું ધ્યાન-આસન ઉપર રાખી તેના ઉપર બેસવાથી બેસતાં તકલીફ નહીં પડે.

આરંભમાં હદ્યના ધબજારા સાંભળવા. પછી આવતા-જતા શાસનું માનસિક નિયંત્રણ કરવું. મનમાં ઈષ મંત્ર અથવા ગુરુમંત્રનો જપ કરવો.

પ્રભુ સર્વશક્તિમાન છે, તમે પણ તેની શક્તિના સાંઘાર્યથી પૃથ્વી નથી. તેની મંગળમય કૃપાનું વરદાન તમારું બહુવિધ મંગલ્ય કરશો જ. ઊં શાંતિઃ

□ ‘ધ્યોગ અને આરોગ્ય’માંથી સાભાર

૩૮મી વાર્ષિક સામાન્ય સભાની નોટિસ

તારીખ : ૩૦-૪-૨૦૧૪

આથી સંસ્થાના સર્વે પેટ્રન, આજીવન સભ્યશ્રીઓને જગ્ઞાવવાનું કે સંસ્થાની વર્ષ ૨૦૧૩-૧૪ની વાર્ષિક સામાન્ય સભા તા. ૮-૬-૨૦૧૪, રવિવારના રોજ બપોરના ૧-૦૦ કલાકે શ્રી શિવાનંદ આશ્રમ, જોધપુર ટેકરી, અમદાવાદ-૩૮૦૦૧૫ ખાતે રાખવામાં આવેલા તો સર્વ સભ્યોને સમયસર હાજર રહેવા વિનંતી.

એજન્ડા

- (૧) ૨૦૧૨-૧૩ની તા. ૮-૬-૨૦૧૩ના રોજ મળેલ વાર્ષિક સામાન્ય સભાની કાર્યવાહી અને ઠરાવોને વંચાણમાં લઈ બહાલી આપવા.
- (૨) ૨૦૧૩-૧૪ના વર્ષનો સંસ્થાનો અહેવાલ મંજૂર કરવા.
- (૩) ૨૦૧૩-૧૪ના વર્ષના ઓડિટોડ ડિસાબો મંજૂર કરવા.
- (૪) ૨૦૧૪-૧૫ના વર્ષ માટે ઓડિટરની નિમણુંક અને મહેનતાણું નક્કી કરવા.
- (૫) ૨૦૧૪-૧૫ના વર્ષ માટે બંધારણ મુજબ કારોબારીનું ગઠન કરવા.
- (૬) પ્રમુખશ્રીની મંજૂરીથી જે કાર્યો રજૂ થાય તે અંગે વિચારણા કરી નિર્ણય કરવા.

શ્રી વિજયભાઈ સોની, ઈન્યાર્જ/સેકેટરી
શ્રી દિવ્ય જીવન સાંસ્કૃતિક સંઘ, અમદાવાદ

નોંધ

- (૧) સભાના સમયે સભ્યશ્રીઓની હાજરી નોનકોરમ હશે તો ત૦ મિનિટ રાહ જોયા પછી હાજર રહેલ સભ્યોના કોરમથી સભાની કાર્યવાહી શરૂ કરવામાં આવશે.
- (૨) વિસ્તૃત ઓડિટોડ એકાઉન્ટસ સંસ્થાના કાર્યાલયમાં તા. ૧-૬-૨૦૧૪થી ઉપલબ્ધ રહેશે. પૂર્વ સૂચનાથી નિરીક્ષણ કરી શકશે.
- (૩) ઓડિટોડ રિપોર્ટ, અહેવાલ અંગે કોઈ પણ જીતની પૂરક માહિતી જોઈતી હોય તો તેમણે તા. ૫-૬-૨૦૧૪ સુધીમાં લેખિત રજૂઆત કરવાની રહેશે કે જેથી સામાન્ય સભાના સમય દરમ્યાન સ્પષ્ટતા કરી શકાય.
- (૪) સામાન્ય સભા પૂરી થયા બાદ નવી ચુંટાયેલ કારોબારીની પ્રથમ મિટિંગ બંધારણ મુજબ હોકેદારો (ઓફિસ બેરર્સ)ની નિમણુંક કરવા મળશે.
- (૫) વિસ્તૃત ઓડિટોડ રિપોર્ટ, એકાઉન્ટ્સ તથા અહેવાલ દરેક સભાસદને તા. ૩૦-૫-૨૦૧૪ સુધી ટપાલથી મોકલવામાં આવશે.

શિવાનંદ કથામૃત

[ગુરુદેવ સ્વામી શિવાનંદજી મહારાજને આનંદ કુટિર હથીકેશમાં મળવા માટે અનેક આગંતુકો, મુલાકાતીઓ અને ભક્તો આવતા. તેઓ ગુરુદેવને વિશિષ્ટ વિષયો પર અનેક પ્રકારના પ્રશ્નો પૂછતા. ગુરુદેવ તેનો યોગ્ય જવાબ આપતા. આ પ્રશ્નો તથા તેના જવાબ ગુરુદેવની સાથે રહેતા સંન્યાસી શિષ્યો ચીવટપૂર્વક નોંધી લેતા. આ નોંધ એટલે શિવાનંદ કથામૃત. તેમાં ઘણી વ્યક્તિઓનો ફાળો છે. મુખ્ય ફાળો સ્વામી બંકટેશાનંદનો છે. આ ઉપરાંત સ્વામી શિવાનંદ દદ્યાનંદ, સ્વામી ચૈતન્યાનંદ, સ્વામી સંતાનંદ, સ્વામી ગુરુશશાનંદ, સ્વામી પરમાનંદ તથા બીજાઓએ સેવા આપી હતી.]

ભ્રાહ્મચર્ય

એક સદ્ગૃહસ્થ તેમનાં પત્ની અને બાળક સાથે ગુરુદેવનાં દર્શન માટે આવ્યા હતા. ગુરુદેવે તેમને પૂછ્યું:

“આતમારું એક જ બાળક છે?”

ગૃહસ્થે જવાબ આપ્યો: ‘મારે છ બાળકો છે, આ દસમું બાળક છે. ત્રણ બાળકો મરી ગયાં છે.’

ગુરુદેવે સલાહ આપતાં કહ્યું: ‘ભ્રાહ્મચર્યનું પાલન કરો. હવે વધું બાળકો ન થવા દો.’ મુલાકાતીએ હા પાડી અને પ્રશ્નામ કરીને ગુરુદેવની રજા લીધી.

સારું અને ખોદું

ગુરુદેવ અમુક શિષ્યોનો નિર્દેશ કરીને તેમના સારા ગુણોનાં વખાણ કરતા હતા. તેમણે તેમના વિષે કહ્યું: ‘મારી સાથે કામ કરવા માટે ભગવાનની પાસે વિશિષ્ટ પ્રકારના લોકો ઉત્પન્ન કરવા માટે વિશિષ્ટ પ્રયોગશાળા હશે.’

તેમણે ખરાબ વર્તણૂકવાળા આગળના એક આશ્રમવાસીનો નિર્દેશ કરીને કહ્યું: ‘જો ખરાબ માણસ જ ન હોય તો તમે કોઈને સારો કેવી રીતે કહી શકો? સારાપણાના શુણને જુદો પાડવા માટે ખરાબની જરૂર છે.’

હોશિયારીનો આદર કરો

ગુરુદેવે સ્વામી સંગીતાનંદજીને પૂછ્યું: ‘તમે કેટલા રાગ જાણો છો, એકસો કે બસો?’

તેમણે જવાબ આપ્યો: ‘લગભગ બસો પચીસ જેટલા.’

ગુરુદેવે તરત જ આદરપૂર્વક બે હાથ જોડ્યા અને બધાને હાથ જોડી આદર દર્શાવવા કહ્યું.

“આટલા બધા રાગની જાણકારી હોવી તે કંઈ સહેલું નથી. તે ફક્ત મા સરસ્વતીની કૃપા માત્ર છે” ગુરુદેવે કહ્યું.

નિઃશુલ્ક ભેટો

“આપને બહુ ગરમી લાગે છે?” ગુરુદેવે કાઉન્ટેસ (અમીરની પત્ની) મેયોને પૂછ્યું.

તેણીએ કહ્યું કે તેને બહુ ગરમી લાગતી નથી, કારણ એક વાર તે હોનોલુલુ ગઈ હતી.

‘હોનોલુલુ’ નામ સાંભળતાં જ ગુરુદેવને તરત જ શ્રી જંગનું નામ યાદ આવ્યું અને સ્વામી નિત્યાનંદજીને તેને માટે કેટલાંક પુસ્તકો લાવવા જણાવ્યું. તેમણે તેમના પર સહી કરી અને રવાના કરવા માટે મોકલ્યાં.

ગુરુદેવ હંમેશાં બધાને નિઃશુલ્ક પુસ્તકો મોકલવા માટે ખૂબ ઉત્સુક રહેતા, એટલે કોઈ ફક્ત સ્થળ કે નામ કહે કે તેમને તે સ્થળની વ્યક્તિઓને પુસ્તકો મોકલવાનું યાદ આવે.

પૈસાની માગણી માટે શરમ

એક સદ્ગૃહસ્થ ગુરુદેવને મખ્યા અને પ્રશ્નામ કર્યા પછી તેમણે પોતાનો આગળનો અનુભવ હોવાથી હોસ્પિટલમાં સેવા કરવા જણાવ્યું.

ગુરુદેવે ડૉ. કે. સી. રોયને બોલાવ્યા અને તે ભાઈની સેવાઓનો ઉપયોગ કરવા વિનંતી કરી. આ બાબતમાં ગુરુદેવે કહ્યું ‘અહીં રહેવા માટે હજારો લોકો આવે છે, પણ આપણી પાસે તેમને માટે પૂરતી રહેવાની વ્યવસ્થા અને તેમને જમાડવા માટે નાણાં નથી. મારા સંન્યાસ પહેલાંના દિવસોમાં હું ‘એભ્રોશિયા’ નામનું સામચિક બહાર પાડતો હતો. તેને માટે મારા પોતાના પૈસા ખર્ચવા પડતા હતા. ‘એભ્રોશિયા’ની પ્રતોની બેગ ભરીને હું જુદા જુદા લોકો પાસે તેમને ગ્રાહક બનાવવા માટે જતો પણ મને નાણાંની માગણી કરતાં ખૂબ શરમ આવતી એટલે હું ખાલી હાથે પાછો આવતો.

સ્વામી સત્યાનંદજીએ કહ્યું: ‘આજે પણ સ્વામીજી પૈસા માગતા નથી.’

“‘હું પૈસા માગતો નથી, છતાં મને મળી રહે છે. હું પુસ્તકો વહેંચું છું અને લોકો મને પૈસા આપે છે.’” ગુરુદેવ કહ્યું.
ભગવો જભ્બો

ગુરુદેવ જ્યારે ઓફિસમાં હતા ત્યારે ગ્રણ ગૃહસ્થોની મંડળી તેમનાં દર્શને આવી.

ઓફિસમાં કામ કરતા આશ્રમવાસીઓ તરફ નિર્દેશ કરીને ગુરુદેવ પૂછ્યું: “અહીં વધુ પડતો ‘રાજસ્સ’ હોય તેમ લાગે છે. શું તે બરાબર છે ને?”

ગૃહસ્થોમાંના એકે તરત જ કહ્યું: “તમે જો કામ ન કરો તો બીજાઓને મુક્તિ ક્યાંથી મળો? સ્વામીજી, આપ તો સંસારસાગરની પાર ઉત્તરી ગયા છો અને હવે તમે જે કંઈ કરો છો તે બીજાઓ માટે છે.”

ગુરુદેવ ઉમેર્યું: “ભગવો જભ્બો મનુષ્યને કામ કરવાની ના પાડતો નથી.”

જીવનની કિલસૂઝી

એક ભક્તને પોતાનો ઉપદેશ આપતાં ગુરુદેવ કહ્યું: “જીવન સેવા કરવા માટે છે. જીવન દાન કરવા માટે છે. જીવન ક્ષમા આપવા માટે છે. જીવન મનને કાખુંમાં લેવા માટે છે. જીવન પૂર્ણતા માટે પ્રયત્ન કરવા માટે છે. જીવન બધાંને ચાહવા માટે છે. જીવન બીજાને સુખી કરવા માટે છે. જીવન પોતાની માલમિલકતને બીજા સાથે વહેંગવા માટે છે. જીવન ભગવાનનું સતત નામ લેવા માટે છે. જીવન છે ભલા થવા માટે અને ભલું કરવા માટે. જીવન એટલે સૌભ્ય થવું, શુદ્ધ થવું, બહાદુર થવું.”

થોડું થોભીને તેમણે છેલ્લે કહ્યું: “જો તમે આ બધું કરો તો તમને શાંતિ અને અમરતા મળશો.”

ઈશ્વર માણસને કેવી રીતે જુયે છે

ગુરુદેવ સ્વર્ગાશ્રમના મેનેજરના નિવાસ પાસેથી પસાર થઈ રહ્યા હતા ત્યારે તેણે જોયું કે ઘરના દ્વાર પર ચીકનો પડદો લગાવેલો હતો. ચીકના પડદામંથી ઘરની અંદરના-બહારના માણસોને જોઈ શકે છે, પણ બહારના માણસો ઘરમાં રહેતા માણસોને જોઈ શકતા નથી.

ચીકનો નિર્દેશ કરીને ગુરુદેવ કહ્યું: “તેઓ આપણને જોઈ શકે છે, પણ આપણે તેમને જોઈ શકતા નથી. તે જ પ્રમાણે ઈશ્વર માણસના વિચારો પારખી શકે છે, પણ માણસ ઈશ્વરને જોઈ શકતો નથી.”

બાળકોની કેળવણી

ગુરુદેવ દસ વર્ષના શ્રી શિવરામન્ નામના છોકરાને બોલાવ્યો. તે આશ્રમમાં થોડાક માસ પહેલાં આવ્યો હતો. તેમણે તે છોકરાને કહ્યું: “તારે સત્સંગમાં પ્રવચન આપવાનું છે. આજે રાત્રે તારે પ્રવચન આપવાનું છે. તેનો વિષય તારી નોટબુકમાં તું લખી લે.” જ્યારે શિવરામન્ તેની નોટ લઈ તૈયાર થયો ત્યારે ગુરુદેવ લખાવ્યું: “ઓ સંસારી મૂર્ખ! તે તું છે - તત્ત્વમુાં અસિ. તેનો સાક્ષાત્કાર કર અને મુક્ત બની જા. આ માટું આજનું ટૂંકું પ્રવચન છે.”

શ્રી શિવરામને પ્રવચન લખી લીધું, તેને યાદ કરી લીધું અને રાત્રિના સત્સંગ વખતે વિગતવાર તેની સમજણ આપી. આખા શ્રોતાગણને આનંદ થયો.

કર્મ અને ભક્તિ

એક મહિલા ડોક્ટરે ગુરુદેવનું પૂછ્યું: “શું કર્મયોગ એકલો પૂરતો છે?”

“હા, શા માટે નહિ?” ગુરુદેવ જવાબ આપ્યો: “પણ શુદ્ધ કર્મ એ કર્મયોગ નથી. તમારે કર્મ સાથે ભક્તિ અને જ્ઞાનને જોડવાં જોઈએ. તમને લાગવું જોઈએ કે બધાં જ ઈશ્વરનાં સ્વરૂપો છે અને તે માટે ઈન્દ્રિયો તમારાં સાધન છે.”

આપણો સાચો સ્વભાવ

ગુરુદેવ એક વાર ઓફિસમાં પોતાની આજુબાજુ બેસેલા લોકોને ઉદ્દેશીને કહ્યું: “જ્યારે કોઈ માણસ રહે છે ત્યારે તમે તેને પૂછો છો, ‘તમે કેમ રડો છો?’ પણ જ્યારે તે રડતો નથી ત્યારે તમે તેને તે શા માટે રડતો નથી એમ પૂછતા નથી. માટે આપણો સાચો સ્વભાવ પરમાનંદ છે.”

“કોઈ વ્યક્તિ હંમેશ માટે બ્રહ્મચારી રહી શકે, પણ કોઈ સતત કામવાસનામાં રચ્યોપચ્યો રહી શકે નહીં. આ બતાવે છે કે આપણો સાચો સ્વભાવ શુદ્ધિનો છે.”

“માણસ હંમેશ માટે સત્ય બોલી શકે, પણ તે સતત જૂદું બોલી શકે નહિ, આ દર્શાવે છે કે આપણો સાચો સ્વભાવ સત્ય છે.”

□ ‘શિવાનંદ કથામૃત’માંથી સાભાર

શ્રી રાજુવ શાહની વસમી વિદાય

શ્રી દિવ્ય જીવન સાંસ્કૃતિક સંઘના ટ્રસ્ટી અને માનદ મંત્રી આદરણીય શ્રી રાજુવભાઈ શાહનું દુઃખદ અવસાન થયું છે. તેઓ શિવાનંદ આશ્રમના સંપર્કમાં છેલ્લાં પંદર વર્ષથી હતા. છ વર્ષ પૂર્વે તેમની માનદમંત્રી તરીકે નિમણુંક કરવામાં આવી હતી. તેમની નિષ્ઠા, આશ્રમ અને સંતો પ્રત્યે શ્રદ્ધા, વિશ્વાસ અને ધર્મમાં આસ્થા ઉપરાંત પૂજ્ય સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજ પ્રત્યે તેમનો શરણાગતિ ભાવ તે સદ્ગુણોને દાખિમાં રાખીને તેઓને દિવ્ય જીવન સાંસ્કૃતિક સંઘ તથા ગુજરાત દિવ્ય જીવન સંઘના ટ્રસ્ટીપટે પણ સ્થાપવામાં આવ્યા હતા.

અમદાવાદના ખૂબ જ ખાનદાન અને તવંગર પરિવારના તેઓ નબીરા હતા. અમદાવાદની લોયલા અને સેન્ટ ઐવિર્સ સ્કૂલ તથા કોલેજના તેઓ વિદ્યાર્થી રહ્યા. બગીચા મિલ નં. ૧-૨ અને માહેશ્વરી મિલ વગેરેના તેઓ માલિક હતા. પાછળથી તેમણે મિહિકીતા ઈન્ફાસ્ટ્રક્ચર કંપનીની સ્થાપના કરીને "VIVA" નામક લભ્ય ઈમારતો બનાવવાનું ચાલુ કરેલું. શહેરની વચ્ચે આ 'વિવા' ભવનો શ્રી રાજુવ શાહનાં ગૌરવ, ગરિમા અને તેમની ખાનદાની ઉપર સૌંદર્યદાસી સંપન્તિનાનું સૂચન કરેછે.

હરિદ્વારના ભારતમાતા મંદિરના મહામંડળેશ્વર શ્રીમત્ સ્વામી સત્યમિત્રાનંદજી મહારાજના તેઓ વિશેષ કૃપાપાત્ર અને લાડીલા વિશ્વાસુ ભક્ત હતા.

સરળ હૃદય, પવિત્ર ચારિત્ર્ય, મધુરભાષી રાજુવ શાહ ૨૮ એપ્રિલ, ૨૦૧૪ના રોજ શિવાનંદ આશ્રમના તથા ઈતર અતિથિ સંતો સાથે ભોજન પ્રસાદ લઈને રાત્રી સત્સંગ પદ્ધિ પોતાના ઘરે ગયા. તેમણે બારણું ખોલવા માટે 'ડોરબેલ'ની ચાંપ દબાવી, પરંતુ બારણું ખૂલતાં પૂર્વે બારણા પાસે જ 'મેસિવ હાટએટેક' આવતાં તેમણે અંતિમ શાસ લીધા હતા.

આગામી બેસતા વર્ષે તેઓ તેમની જીવનયાત્રાના છ દશક પૂરા કરવાના હતા, પરંતુ વિધિનું વિધાન કંઈક જુદું જ હશે. તેમની પાછળ તેમનાં વૃદ્ધ માતા પૂજ્યા ઉપાબહેન, તેમનાં પત્ની શ્રીમતી શિલ્પાબહેન, બે પુત્રો (ચિ. કથન અને ચિ. કંદપ) ઉપરાંત તેમનાં બે વહાલા મિત્રો (સ્નુફી અને ઓસ્કાર - આ બંને પ્રાણીઓ રાજુવભાઈને ખૂબ જ વહાલાં હતાં અને અમદાવાદના 'Dog Show' માં દર વર્ષે તેમને ઈનામ પણ મળતાં હતાં) ને છોરી ગયા છે. તેમના પરિવાર ઉપર તો શ્રી રાજુવભાઈનું આકસ્મિક નિધન એક વજધાત છે, પરંતુ શિવાનંદ આશ્રમના સર્વે ભક્તો, આશ્રમના નાના-મોટા સર્વે અંતેવાસીઓના જીવનમાં તેમની વસમી વિદાયે કદીયન પૂરાય તેવી ખોટ સાથે એક અંધકાર ઊભો કર્યો છે.

ઇશ્વર સદ્ગતના આત્માને ચિરંતન શાંતિ અર્પો.

શ્રી રાજુવભાઈનાં પરિવારજનોને આ દુઃખ સહન કરવાની ક્ષમતા આપો એ જ પ્રાર્થના. ઊં શાંતિ

• • • • • • • • • • • • • • • • •

શિવાનંદ આશ્રમના ભક્ત આદરણીય શ્રી ચંદ્રકંતભાઈ ત્રિવેદીનું ૩૦ એપ્રિલ, ૨૦૧૪ ને બુધવારે સવારે બ્રાહ્મમુહૂર્તમાં દેહાવસાન થયું છે. ગુરુદેવ શ્રી સ્વામી શિવાનંદજી મહારાજ તથા પૂજ્યપાદ શ્રી સ્વામી ચિદાનંદજી મહારાજમાં તેમને અનન્ય શ્રદ્ધા હતી. છેલ્લા એકાદ વર્ષથી તેમનું સ્વાસ્થ્ય બરોબર રહેતું ન હતું. તેમના નિધનથી તેમના પરિવાર ઉપર આવી પડેલી વેદનાને સહન કરવાની ઈશ્વર શક્તિ આપો. દિવંગતના આત્માને શાશ્વત શાંતિ આપો, એ જ પ્રાર્થના. ઈશ્વર શક્તિ આપો. ઊં શાંતિ.

ઉર્મો યોગ શિક્ષક પ્રશિક્ષણ શિબિર

તા. ૧૧, મે -૨૦૧૪ થી તા. ૩૦, મે-૨૦૧૪ સુધી આવાસીય ઉર્મો યોગશિક્ષક પ્રશિક્ષણ શિબિર શિવાનંદ આશ્રમ અમદાવાદ ખાતે આયોજાશે. આગામી યોગ શિક્ષક પ્રશિક્ષણ શિબિર તા. ૧૧ થી તા. ૩૦, ડિસેમ્બર ૨૦૧૪ સુધી આયોજાશે. જે યોગ

પ્રેમીઓ બેઝીક યોગાસનો સારી રીતે કરી શકતા હોય અંગ્રેજ માધ્યમમાં ભાષી શકે, સ્નાતક કક્ષા સુધીનો અભ્યાસ હોય તેમને આ પ્રશિક્ષણ જ્ઞાન સત્ત્રમાં પ્રવેશ આપવામાં આવે છે. વધુ માહિતી આશ્રમની વેબ સાઈટ www.divyajivan.org થી મેળવવી. - શિવાનંદ આશ્રમ

વृतांत

- તા. ૧-૪-૨૦૧૪, માલસર જૂના અખાડાના મહામંડળેશ્વર અને ભારતી આશ્રમ, સરબેજ, અમદાવાદ તથા જૂનાગઢના આદાસંસ્થાપક પૂજ્યશ્રી વિશ્વભરભારતી બાપુનો ૮૫મો પ્રાગટ્ય મહોત્સવ નર્મદાતટે શ્રી સત્યનારાયણ મંદિરની નિશામાં યોગેશ્વર આશ્રમમાં તા. ૧-૪-૨૦૧૪ને મંગળવારના રોજ ઉજવાયો.
- શ્રીદ્ધેય મુકેશ ગિરિ બાપુની શિવપુરાણ કથા અને સંતોના સમાગમ વચ્ચે સૌંભે પૂજ્ય બાપુને બિરદાવ્યા. પૂજ્ય બાપુના વિશેષ વ્યક્તિગત સ્નેહનિમંત્રણે પૂજ્ય સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજ પણ માલસર પદ્ધાર્યા, નર્મદાતટે પૂજ્ય બાપુની પ્રશસ્તિમાં કાવ્યગાન કરીને પૂજ્ય સ્વામીજીએ સૌંને રાજીપો આપ્યો. પૂજ્ય સ્વામીજીએ કહું, “બાપુનું જીવન સંખર્ણનું જીવન છે. માત્ર અઢાર વર્ષની વધે સંન્યસ્ત ધારણ કરી બાપુ સાઈકલ ઉપર ગામડે ગામડે જઈને સત્સંગ કરતા. તેમણે અગણિત લોકોનાં જીવનમાં પ્રકાશ પથ પાથથો છે. તેમની આ લોકોક્ષારની સેવાઓ યુગો સુધી લોકદૈયે સચનાઈ રહેશે.”
- તા. ૫-૪-૨૦૧૪ અમદાવાદ આજરોજ અમદાવાદની સુપરસિદ્ધ સેન્ટ ઐવિયર્સ લોયોલા સ્કૂલના ગોલ્ડન જ્યુબિલી ભવનમાં આદરણીય સંત ઈશાનંદ વેભના લેઝિટ પુસ્તક “Corruption: A National Cancer” નું લોકાર્પણ પૂજ્ય સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજના હસ્તે થયું. આ પુસ્તકનું આમુખ પૂજ્ય સ્વામીજીએ લખ્યું છે. ઈન્ટિયન સોશિયલ ઇન્સ્ટ્રીટ્યુટ, ન્યૂ ડિલ્હીનાં આ પ્રકાશને કહું છે, “Say No to Corruption”. આ પ્રસંગે શહેરના અગ્રાહ્ય નાગરિકો ઉપસ્થિત રહ્યા.
- આ પ્રસંગે બોલતાં પૂજ્ય સ્વામીજીએ કહું, “આપણામાં રહેલી રજોગુણી વૃત્તિને કારણે જ આ ‘કામ’ ઉત્પન્ન થાય છે.” કામ એષ કોષ એષ રજોગુણસમુદ્ભવ: (ગીતા : ૩:૩૬). આ રજોગુણને સાત્ત્વિક ગુણોના વિકાસથી ઓછો કરી શકાય છે. જેમ જેમ જીવનમાં સરળતા, સહજતા અને નિષ્ઠામ, નિર્લોલ પ્રગટ થતા જાય તેમ તેમ એષણાઓનો ક્ષય થતા ભાષાચારનો પણ નિષેષ થઈ શકે છે. ભાષાચારનું મૂળ કારણ સ્વાર્થ અને લોભ છે. એષણાઓનો અંબાર છે. મહર્ષિ પતંજલિના યમ-નિયમ (અહિસા, સત્ય, અસ્તેય, બ્રહ્મચર્ય, અપરિગ્રહ, શૌચ, સંતોષ, તપ, સ્વાધ્યાય અને ઈશ્વરપ્રણિધાન)ના પાલનમાં ભાષાચારનું ઉન્મૂલન સંભવી શકે છે.
- તા. ૧૦-૪-૨૦૧૪ અમદાવાદ આજરોજ દૂરદર્શન ગિરનાર ઉપર “તન દુરસ્ત તો મન દુરસ્ત” નામના કાર્યક્રમનું એક કલાક સુધી પ્રસારણ થયું. પૂજ્ય સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજ (યોગાચાર્ય), ડૉ. મયૂર પટેલ (ડાયાબિટોલોજિસ્ટ), વૈદ્ય ભાવદીપ ગણગાંગા (આયર્વેદાચાર્ય)ની ત્રિપુટીએ તન અને મનની દુરસ્તી માટેની મનનીય વાતો કરી. આ કાર્યક્રમનું પ્રસારણ ચાર દિવસ સુધી ૧૨૮ દેશોમાં વિવિધ સમયે કરવામાં આવ્યું.
- સમગ્ર ચર્ચાનો સાર એટલો હતો કે આપણે કુદરતી જીવન જીવતાં શીખીએ. થોડું તડકે બેસીએ. વહેલાં ઊઠીએ. મોરીરાત સુધી ઉજાગરા ન કરીએ. ખોરાકમાં ફાસ્ટફૂડ ખાવાનું ટાળીએ. થોડું નિયમિત ચાલીએ. પાણી ખૂબ પીવાનું રાખીએ. આનંદમાં રહીએ. સકારાત્મક વ્યવહાર, ચિંતન અને વિચારનો અભિગમ ધરાવીએ, તેથી મન દુરસ્ત રહેશે. કશું ન થાય તો વહેલી સવારે લાંબું ચાલીએ. રાત્રે પરિવારમાં સૌ સાથે બેસીને બોજન તથા ભજન કરીએ. પારિવારિક સંપ, માનસિક શાત્તા અને સંતુલના અવશ્ય બક્ષશે.
- તા. ૧૨-૪-૨૦૧૪ વડોદરા. શ્રી સુરેન ચોક્સી મેમોરિયલ ફાઉન્ડેશન (વડોદરા) દ્વારા પૂજ્ય સ્વામીજીનો “ધ્યાનપથ” વિષયક વાર્તાલાપ ફેફલી ઓફ મેનેજમેન્ટના વિશાળ સભાગૃહમાં આયોજાયો. આ પર્વે આ વ્યાખ્યાનમાળામાં શ્રી ગુણવંત શાહ, શ્રી સ્વામી સચ્ચિદાનંદજી વગેરે ચિંતકો આવી ગયેલા હતા.
- તેરની એપ્રિલે આપોજિકા શ્રીમતી અરુણા ચોક્સીએ તેમના પત્રમાં લખ્યું, આખા દિવસ દરમ્યાન આપના વ્યાખ્યાનની પ્રશંસા કરતા સેહી મિત્રોના ફોન અમને મળતા રહ્યા છે. સૌનો એક જ સૂર હતો. “અદભુત! ધન્ય થઈ ગયા.” કાર્યક્રમના સમાપનમાં શ્રીમતી અરુણાબહેન ચોક્સીએ કહું; આજે દિવંગત સુરેનનો જન્મદિવસ છે. પૂજ્ય સ્વામીજી જે રીતે આજે સુરેનના જાત્કાલિના આટલી વિશાળ હાજરીમાં ઊજવ્યો તેવો તેની હૃતીમાં પણ અમોએ કદ્દી ઊજવ્યો નથી. આજે અમોને લાગ્યું કે સુરેન ગયા નથી, અહીં જ છે. અમારી વચ્ચે, અમારી સાથે, સ્વામીજીએ તેમને પ્રગટ કર્યા છે. “અમો હદ્યપૂર્વક કૃતજ્ઞતા વ્યક્ત કરીએ છીએ.”
- રાત્રે ડૉ. મૃગાંક અને શ્રીમતી પ્રેમા મર્યાન્ટને ત્યાં

સત્તંગ પછીસૌ અમદાવાદ પાછા ફર્યું.

- તા. ૧૩-૪-૨૦૧૪ નિવારીશી અભાડાના બ્રહ્મલીન પીઠાધીશર શ્રીમત્ સ્વામી વિશ્વદેવાનંદજી મહારાજનાં નિવારી પછી અગિયાર મહિને શ્રી પંચાયતી નિવારી અભાડાના આચાર્ય મહાંમંગોશરની નિયુક્તિ કરવામાં આવી. પૂજ્યશ્રી ચરણ શ્રીમત્ સ્વામી વિશોકાનંદજી મહારાજને ચાદર ઓઢાડવાની વિષિ વૈશાખી, રવિવાર તા. ૧૩-૪-૨૦૧૪ના અભિજિત મુહૂર્ત સંન્યાસ આશ્રમ, અમદાવાદ ખાતે થઈ, શિવાનંદ આશ્રમ, અમદાવાદ અને નિરંજની અભાડાવતી ચાદર અને બિલ્વપત્રનો વિશાળ હાર પહેરાવી પૂજ્ય સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજે સ્વામી વિશોકાનંદજી મહારાજનું સ્વાગત-અભિવાદન કર્યું. તેઓ બ્રહ્મલીન પૂજ્ય ગુરુદેવ શ્રીમત્ સ્વામી ચિદાનંદ મહારાજના ફૂપાપાત્ર રહ્યા છે, અને જ્યાપુર તથા બિકાનેરની દિવ્ય જીવન શાખાઓનો સંરક્ષક પણ છે.
- સાંજે સદ્ગુર્િયાર પરિવાર ખાતે સંસ્થાના આધારસંસ્થાપક શ્રી હરિબાઈ પંચાલ મેમોરિયલ સેવારાતન એવોઈ પૂજ્ય સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજના વરદ હસ્તે “શેરે ડાંગ શ્રી ઘેલુભાઈ નાયકને આપવામાં આવ્યો. પૂજ્ય સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજે તેમની સાથે ડાંગનાં જંગલો ખૂંદીને તેમની કામગીરીને નિહાળી છે. આદિવાસીઓને અભ્યાસ, શિક્ષણ સંસ્કાર, તેમના સંસ્કૃતિના સંરક્ષણ ઉપરાત શ્રી ઘેલુભાઈ નાયક નેનું વર્ષની વયે ખડતલ ‘યુવા’ જીવનના યાત્રી છે. નાગને પકડવા, સિંહ, વાઘ કે વરુને પલોટવાં તે તેમની જીવનચર્ચા છે. ત્રણ હજારથી વધુ આદિવાસી બહેનોની પ્રસૂતિ તેમણે એકલા હાથે કરી હશે. તેમનાં જીવનસાથી ઈન્દ્રબહેન અને શ્રી ઘેલુભાઈ પૂજ્ય સ્વામીજીને વહાલથી બેટીને મળ્યાં. સૌને પરસ્પર મળ્યાનો આનંદ થયો.
- તા. ૧૫-૪-૨૦૧૪ અમદાવાદ આર્મા કેન્ટોન્મેન્ટ સ્થિત કેભ્યના હનુમાનજીમાં આજે દર્શનાર્થીઓનું પૂર ઉમટયું બ્રાહ્મમુહૂર્તમાં પાંચ વાગ્યાથી રાત્રે બાર વાગ્યા સુધી છ લાખથી વધુ (આર્મા અધિકારીઓનો રિપોર્ટ) દર્શનાર્થીઓએ હનુમાનદાદાનાં દર્શનનો લાભ લીધો.

આ મંદિર પરિસરના ટ્રસ્ટ બોર્ડનાં નિમંત્રણે પૂજ્ય સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજ સવારે દશ થી અગિયાર મંદિરમાં પધાર્ય અને ઉપ૦ કિલોની કેક કાપીને હનુમાનદાદાને Happy Birthday Wish કરી.

T.V. ચેનલોનાં ઈન્ટરવ્યૂમાં પૂજ્ય સ્વામીજી કહ્યું, “હનુમાનનો અર્થ જ માનરહિતતાનો છે. માન માગો નહીં. માન આપો. બીજાનું સન્માન કરતાં શીખો. હનુમાનજીને

વિશ્વની સૌથી ગ્રથમ એમ્બ્યુલન્સ કહી શકાય. હનુમાન એટલે સેવા, સર્મર્પણ, પવિત્રતા અને નિષાનું મૂર્ત સ્વરૂપ. આજે આપણો દેશ એક અકલ્ય વિવાદસ્પદ વાતાવરણમાં વેરાયેલો છે ત્યારે હનુમાનને શ્રીરામમાં જેમ શ્રદ્ધા વિશ્વાસ હતાં, તેવી જ રીતે રાખ્રી ઉત્કર્ષ એ જ આપણું જીવન ધ્યેય રહે, તેમાં જ વ્યક્તિગત, સામાજિક અને રાખ્રીય કલ્યાણ છે.”

- શિવાનંદ આશ્રમનાં શ્રી દુઃખલંજન હનુમાન મંદિરમાં પૂજ્ય સ્વામીજીની ઉપસ્થિતિમાં મારુતિ યજ્ઞની પૂર્ણાંહતિ, આરતી અને અર્થાની થયાં.

- તા. ૧૪-૪-૨૦૧૪ દિવગંત કાર્ડિયોલોજિસ્ટ ડૉ. શ્રેણિક શાહની ગ્રથમ પુષ્યતિથિ નિમિતે ઈન્ડિયન મેડિકલ એસોસિએશન ખાતે રાતે નવથી દશ વાગ્યા સુધી પૂજ્ય સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજનું ગીતા પ્રવચન આયોજાયું. ડૉ. શ્રેણિક શાહ અમદાવાદ કાર્ડિયોલોજિસ્ટ સોસાયટી, અમદાવાદ તથા મેડિકલ એસોસિએશનના ગ્રમુખ હતા.

- તા. ૧૭-૪-૨૦૧૪ રોટરી કલબ ઓફ અમદાવાદ મેટ્રો દ્વારા અમદાવાદની સ્પોર્ટ્સ કલબ ઓફ ગુજરાત, સરદાર પટેલ સ્ટેડિયમ ખાતે રાતે ૭.૩૦ થી ૮.૩૦ સુધી પૂજ્ય સ્વામી અધ્યાત્માનંદજીનું “રોટરી ધર્મ” વિષયક વ્યાખ્યાન આયોજાયું. પૂજ્ય સ્વામીજીએ કહું કે એકસોથી વધુ જૂની આ સેવા સંસ્થાનાં મૂળ ઘણાં ઊંડાં છે અને સંસ્થાનો હેતુ “પરોપકારાંદ્ર ઈદમ્રૂ” આ રોટરીનો હેતુ જ પરોપકાર છે. રોટરીએ માનવજીવન ચોપાસ વણાયેલી તમામ આવશ્યકતાનાં તાજાંવાગ્યાઓને સ્વકીય સેવાપ્રવૃત્તિમાં વણી લીધાં છે. જેમાં બાળકોનાં સ્વાસ્થ્ય (થલિસિભિયા પીડિત બાળકો માટે કરતાનાની વિશેષ પ્રવૃત્તિ) કુપોષણ પ્રત્યે જાગરૂકતા, તેમનાં અભ્યાસ માટે સહાય, બહેનોની દયનીય દશામાંથી યોગ્ય દિશામાં તેમની અગ્રસરતા, ભૂકૂપ, દુષ્કાળ, પૂરીપીડિત સમાજ માટે અગ્રસરતા તેમ અનેક કાર્યોમાં રોટરીએ મહત્વનો ભાગ ભજવ્યો છે.

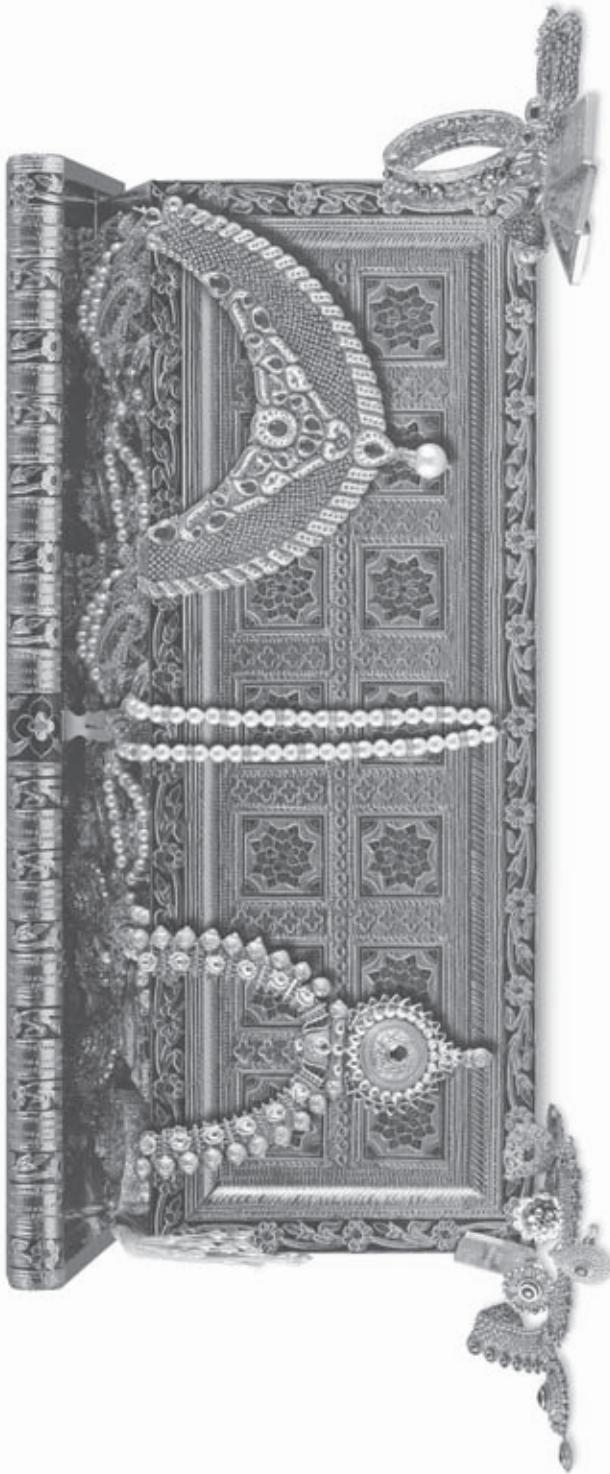
- “રોટરીનો ધર્મ જ સેવા છે, પરંતુ સેવા ધર્મ કઠોર છે. અહીં અહીં મમતા અને જરૂરતાનાં જાળાં ન બાળી જીય તે માટે સત્કર્તા રાખવી જ જોઈએ. પ્રેસીડેન્ટ કોણ છે, તે મહત્વનું નથી. મેઝબર થયા પછી મારું કેટલું યોગદાન હું કરી શક્યો તે મહત્વનું છે.”

- તા. ૧૮-૪-૨૦૧૪ ખાંડીરાવપુરા (સાંસંદ) અને શ્રી રામ મંદિર સ્થાપના પૂર્વે અગિયાર કરોડ મંત્રલેખન યજ્ઞનું આયોજન કરવામાં આવેલ. તેમાં મંત્રલેખનનો મંગલ પ્રારંભ આજરોજ પૂજ્ય સ્વામી અધ્યાત્માનંદ સ્વામીજી મહારાજના વરદહસ્તે થયો. પૂજ્ય સ્વામીજીએ શ્રી રામનામ-તારક મંત્ર

- છે, અને રામચારિત જ સાચો ધર્મ-જીવન યાપન પથ પ્રદર્શિત કરે છે, તેમ અહીંની વિશાળ સભામાં રાત્રે ૭.૦૦ થી ૧૦.૦૦ વચ્ચે કર્યું.
- ૧૭-૪-૨૦૧૪ શ્રી અધ્યાત્મ વિદ્યા મંદિર, અમદાવાદના પરમાધ્યક્ષ પૂજયપાદ શ્રીમત્ સ્વામી વિદિતાત્માનંદજી મહારાજનો અમૃત ઉત્સવ એક વર્ષ સુધી વિવિધ કાર્યક્રમોથી ઊજવવામાં આવ્યો. આજરોજ તેમનું મંગલ સમાપન હોઈ પૂજયપાદ શ્રીમત્ સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજ અને આશ્રમના ટ્રસ્ટી શ્રી પ્રકાશભાઈ સોની તથા ટ્રસ્ટી તથા સચિવશ્રી રાજીવભાઈ શાહ વગેરે ભક્તોએ આર્થ વિદ્યામંદિર જઈને પૂજય સ્વામીજીનું અભિવાદન કરી આશીર્વાદ પ્રાપ્ત કર્યા.
 - તા. ૧૮-૪-૨૦૧૪ અમદાવાદ શ્રીશ્રીશ્રી તિરુમાલા તિરુપતિ બાલાજીના વાર્ષિક ઉત્સવનું ધજારોહણ આજરોજ સવારે પૂજય સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજે કર્યું. સાંજે પૂજય સ્વામીજીના અધ્યક્ષપદે આરાધના સંગીત સભાનો ૧૧૦મો શાસ્ત્રીય સંગીત સમારંભ થયો. શ્રીમતી જયતી રવી(IAS) દ્વારા કણ્ઠાટક સંગીત સ્પોર્ટ્સ કલબ ખાતે પ્રસ્તુત થયું.
 - તા. ૨૦-૪-૨૦૧૪ ગાંધીનગર ડૉ. બાબાસાહેબ આંબેડકર ઓપન યુનિવર્સિટી દ્વારા સંચાલિત યોગશિક્ષક તાલીમ - ઓનલાઈન પ્રોગ્રામનું ઉદ્ઘાટન અને તેમના પાઠ્યક્રમ પ્રમાણે યોગ, તેનું સ્વરૂપ, પ્રક્રિયા, પ્રકારો, શરીર વિશ્લેષાન, આરોગ્યશાસ્ક, પાંચંજલ યોગદર્શન વગેરે વિષયક પ્રવચનોનું રેકોર્ડિંગ પણ પૂજય સ્વામી અધ્યાત્માનંદજીએ યુનિવર્સિટીના વાઈસ ચાન્સેલરશીની વિનંતીથી કરી આપ્યું.
 - તા. ૨૧-૪-૨૦૧૪ થી ઉ૦-૪-૨૦૧૪ અમદાવાદ શિવાનંદ આશ્રમ, સંચાલિત તથા પૂજય સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજ નિર્દેશિત ૭૬૮મો યોગાસન, ધ્યાન, ગ્રાણાયામ પ્રશિક્ષણ શિબિર આશ્રમના વિશાળ પટાંગણ્ણમાં આયોજાયો.
 - યોગાસનોનો શિબિર સમય સવારે ૫.૩૦ થી ૭.૩૦ સુધી રહ્યો. ત્યારબાદ હૃદીકેશની બ્રહ્મવિદ્યાપીઠના આચાર્ય શ્રી ઉમેશરદેવજીના કેન (ઉપનિષદ પ્રવચન દરરોજ સવારે ૭.૦૦ થી ૮.૦૦ સુધી આયોજાયાં. આ પ્રવચન તા. ૨૬-૪ સુધી દરરોજ સાંજે પણ ૬.૩૦ થી ૭.૩૦ સુધી આયોજાયાં).
 - પ્રથમ દિવસની સંધ્યાએ શ્રી પંચાયતી નિર્વાણ પીઠાધીશર ૧૦૦૮ આચાર્ય મહાંદેશર શ્રીમત્ સ્વામી વિશોકાનંદજી મહારાજજીએ દીપ પ્રજ્વલન કરીને આશ્રમના ત્રિવેણી શાનપર્વનું વિશિવત્ત ઉદ્ઘાટન કર્યું. આ પ્રસંગે તેમણે તેમનાં પૂજય ગુરુદેવ સ્વામી શિવાનંદજી મહારાજ, શ્રીમત્ સ્વામી ચિદાનંદજી મહારાજ સાથેનાં સંસ્મરણો વાગોળ્યાં.
 - તા. ૨૧-૪ થી ૨૬-૪ સુધી સાંજે ૭.૩૦ થી ૮.૩૦ સુધી પૂજય સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજજીનાં ગીતા પ્રવચનો થયાં. પૂજય સ્વામીજીએ ગીતાજીના કેતેકેતે વિભાગ તેરમા અધ્યાયના શ્લોક ઉથી શ્લોક ઉથી સુધી વ્યાખ્યા કરી.
 - તા. ૨૭-૪-૨૦૧૪ રવિવારની વહેલી સવારથી સૈચિંદ્રિક રક્તાદાન શિબિરનું આયોજન થયું. આજરોજ ગુજરાત દિવ્ય જીવન સંધના પ્રાદેશિક સંમેલનમાં સવારે પૂજયપાદ શ્રીમત્ સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી, પૂજય મા અનંતાનંદજી, પૂજય શ્રી સ્વામી ઉમેશરદેવજી અને બપોરે પૂજય બાપુ દેવપ્રસાદજી તથા શ્રીમત્ સ્વામી અસંગાનંદજીનાં મનનીય પ્રવચનો થયાં. (આ પ્રવચનોનો સાર દિવ્ય જીવનના આગામી અંક જૂન-૨૦૧૪માં સમાવેશ કરી લેવામાં આવશે.)
 - બપોરે શ્રી અનુષ ઓઝા (ટ્રસ્ટી; ગુજરાત દિવ્ય જીવન સંધન) એ દિવ્ય જીવન માસિકને વધુ ગ્રાહકો બને તે માટે હિમાયત કરી.
 - સાંજે ભરૂચના શ્રી દેવેશ દવે દંપતી દ્વારા ભજનસંધ્યાનો કાર્યક્રમ ૬.૩૦ થી ૮.૩૦ સુધી થયો - મહાપ્રસાદ પદી સૌ વિભરાયા.
 - ૨૮-૪-૨૦૧૪ થી ૧-૫-૨૦૧૪ દિલ્હીના સુપ્રસિદ્ધ રામાયણી શ્રી અજ્ય ચાક્ષિકજી દ્વારા સંગીતમય રામાયણ દરરોજ સાંજે ૬.૩૦થી ૮.૦૦ વાગ્યા સુધી થયું.
 - ૨૯-૪-૨૦૧૪ રોજ આશ્રમ સ્થિત શ્રી શ્રી અષ્ટલક્ષ્મી ભવનના ચતુર્દશ પાટોત્સવ નિમિત્ત બ્રાહ્મમુહૂર્તમાં શ્રી શ્રી મંદિરમાં શ્રી યંત્રની પૂજા, ત્યારબાદ નવચંડી અને સંતોના વિશાળ ભંડારાથી સંપન્ન થયો.
 - આ પર્વે ગુજરાતના પ્રમુખ આશ્રમોના મહંતો, મંડળેશરો અને સાધુઓનાં પવિત્ર ચરણસપર્શી આશ્રમ વધુ પાવન બન્યો.
 - ૨-૫-૨૦૧૪ સાંજે સત્તસંગમાં ભક્તોએ ‘ગુરુમહિમા’ ગુરુ પ્રત્યે શ્રદ્ધા નિષા વિષે પ્રવચનો કર્યો. પૂજય સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજે ગુરુભગવાન શ્રીમત્ સ્વામી ચિદાનંદજીનાં સંસ્મરણો વાગોળીને સૌને ભાવવિભોર કર્યા.
 - રાત્રે ૮.૩૦ થી ૯.૩૦ દિવગંત શ્રી રાજીવભાઈ શાહના દુઃખદ નિધન માટે શ્રદ્ધાંજલિ સભાનું આયોજન થયું.
 - ઉ-૫-૨૦૧૪ આજરોજ પૂજય સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજનો ૭૦મો પ્રાક્ત્ય મહોત્સવ. બ્રાહ્મમુહૂર્તથી મંગળસ્વર, ધ્યાન, પ્રાર્થના, પાહુકાપૂજન, આયુષ્ય હોમ, દરિદ્રનારાયણ ભોજન અને સાંજે સંતોના આશીર્વાદ ઉપરાંત પરિત નીરજચંડ પરીખના ભક્તિ સંગીત સાથે ઉત્સવનું સમાપન થયું.

આલી ગયો છે.. 4th લભ્ય શો-ક્રમ.. શુદ્ધોભન, ચુંદટાનો શુવળાંદ્રૂક્...
હવે જોધપુર થાડ એકતા.

SUVARNAKALA®

Gold, Diamond & Jadair Jewellery
BIS Approved Jeweller

નોંધપુર ચાર રસા: 'વિજસ એમેરીબસ', નેઘયુર ચાર રસા ની, આરારી, એસ બસ રેલ્ફ સામે,
શેરાંગાંદુર, અમદાવાદ. M: +91 97 1400 1200.
અમારાવાદ: તીવ્ખ રેડ | રંગપુર | વડોદરા: અલકાપુરી

સ્વાદ અને ગુણવત્તાની પરંપરા

શ્રેષ્ઠ ગુણવત્તાની પરંપરા દ્વારા દેશ-વિદેશના અસંખ્યા ગ્રાહકો સુધી પહોંચવાનો અમારો નિર્ધાર છે.
ભારતીયતાનું સ્વાદ સભર ગૌરવ!

મસાલા • ઈન્ટાન્ટ મિક્સ • બ્લેન્ડેડ મસાલા • હિંગ વગેરેની વિશાળ શ્રેણી અને પેક સાઈઝ

રામદેવ ફૂડ પ્રોડક્ટ્સ પ્રા.લિ.

રામદેવ વાર્ક, સરનેજ-બાવળા હાઇવે, ચાંગોડા-ઢેર ૨૧૩, અમદાવાદ. • www.ramdevfood.com

